

492

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Df

Df. 22.

2
EDVCA,
TIO PVERILIS
LINGVAE GRAECAE.

FABELLÆ QVÆ
DAM AESOPI GRAE-
cæ, ad puerilem educationem in
Gymnasio Argentoraten-
si selectæ.

MAGDÆBURGI

Excudebatur apud Andr. Gen. Har.

M. D. XCVI.

EDMUND

THE GREAT

EDMUND

THE GREAT

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

EDMUND

CAPVT I.

DE LITERIS.

Apud Græcos literæ sunt viginti quatuor, α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο ϖ ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

Ex his vocales sunt septem.

α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Consonantes reliquæ septendecim.

β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ ϖ ρ σ τ φ χ ψ.

Diuisio vocalium.

Vocalium aliæ longæ sunt, aliæ breues, aliæ ancipites.

Longæ, Breues, Ancipites.

η, ω.

ε, ο.

α, ι, υ.

DE DIPHTONGIS.

Ex vocalibus fiunt diphthongi propriæ & impropriæ.

Propriæ { ω, αυ, ει, ευ, οι, υ.

æ, αφ, ι, εφ, ι, υ.

Impropriæ { ᾱ, η̄, ϖ̄, η, κυ, ωυ.

α, ι, ο, γ, ιφ, οφ.

Diuisio consonantium.

Ex consonantibus aliæ sunt semiuocales, aliæ mutæ.

Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ,
Quarum, ζ, ξ, ψ, duplices sunt, λ, μ, ν, ρ,
immutabiles & liquidæ dicuntur.

Mutæ sunt Nouem, β, γ, δ, ω, κ, τ, θ,
φ, χ. Quarum tres quidem sunt Tenues, ω,
κ, τ. Tres verò Aspiratæ, φ, χ, θ. Mediæ au-
tem, β, γ, δ.

Mutarum ordo $\left\{ \begin{array}{l} \text{Tenues, } \pi, \kappa, \tau. \\ \text{Mediæ } \beta, \gamma, \delta. \\ \text{Aspiratæ, } \phi, \chi, \theta. \end{array} \right.$

CAPVT II.

DE ARTICVLO.

Partes orationis sunt octo: Articulus,
Nomen, Pronomen, Verbum, Aduerbum,
Participium, Coniunctio, Præpositio.

Numeri tres: Singularis, Dualis, & Plu-
ralis.

Casus quatuor: Nominatiuus, Geni-
tiuus, Datiuus & Accusatiuus. Ablatiuo Græ-
ci carent.

Arti-

Articulus alius est præpositivus, alius
subiunctivus.

PRAEPOSITIVVS MA- sculinus.

Nominativus	ὁ
Genitivus	τοῦ
Dativus	τῷ
Accusativus	τόν

Vocativus in tota hac parte orationis de-
sideratur: Vt in loco eius adverbio
vocandi ὧ.

Dualis numerus.

Nominativus &	
Accusativus	τῶ
Genitivus &	
Dativus	τοῖν

Pluralis numerus.

Nominativus	οἱ
Genitivus	τῶν
Dativus	τοῖς
Accusativus	τούς

PRAEPOSITIVVS Fœmininus.

Singularis numerus.

Nominativus	ἡ
Genitivus	ἧς

A 3

Dati

Datiuus τῷ
Accusatiuus τῷ

Dualis numerus.

Nominatiuus &
Accusatiuus τᾶ
Genitiuus &
Datiuus τὰῖρ

Pluralis numerus.

Nominatiuus αἱ
Genitiuus τῶν
Datiuus ταῖς
Accusatiuus τὰς

PRAEPOSITIUVS NEV.
tri generis.

Singularis numerus.

Nominatiuus τὸ
Genitiuus τοῦ
Datiuus τῷ
Accusatiuus τὸ

Dualis numerus.

Nominatiuus &
Accusatiuus τῷ
Genitiuus &
Datiuus τὼν

Plura-

Pluralis numerus;

Nominatiuus	τὰ
Genitiuus	τῶν
Datiuus	τοῖς
Accusatiuus	τὰ.

POSTPOSITIVI ARTICV.

li inflexio in Masculino genere.

Singularis numerus.

ὁς, οὗ, ὦ, οἷ.

Dualis numerus.

ὧ, οἶμ.

Pluralis numerus,

οἶ, ὧν, οἷς, οἷς.

Genus Fœmininum.

Singularis numerus.

ἡ, ἧς, ἥ, ἧν.

Dualis numerus.

ἄ, αἶμ.

Pluralis numerus.

αἶ, ἄν, αἷς, αἷς.

Genus Neutrum.

Singularis numerus.

ὁ, οὔ, ὦ, ὦ.

Dualis numerus.

ὧ, οἶν.

Α 4

Plurim

Pluralis numerus.

ς, ων, οἷς, ᾶ.

CAPVT III.

DE NOMINE.

Inflexiones nominum sunt quinque: quarum quatuor priores dicuntur parasyllabicae, quod in his obliqui non excedant rectum numero syllabarum, ὁ λόγος, τοῦ λόγου. Quinta verò est imparasyllabica, ubi in obliquis excrefcit numerus syllabarum, vt ὁ κόραξ, κόρακος.

TERMINATIONES Declinationum.

Primæ { ας

ης.

Secundæ { α

α

η.

Tertiæ { ος

ος

ων.

Quartæ

Quartæ	{	ωξ	}	}	
		ωμ			
Quintæ	{	Vocales	}	}	α
					ι
					υ
					ω
		Conso- nantes	}	}	}
ψ					
ν					
}	}	}	}	ς	
				σ	
					Duplices
					Liquidæ.
					μονάδικον.

Prima Declinatio.

Nominatiuus singularis habet αξ vel ηξ :
suntq; nomina huius declinationis masculi-
ni generis.

Genitiuus ζ.

Datiuus abiecta σ nominatiui, & subscripto
iora vltimæ vocali, α, η.

Accusatiuus mutuato σ recti in υ.

Vocatiuus abiecto σ recti.

In Duali & in plurali numero sequuntur
articulum fœminini generis.

A 5

Exem-

Exemplum nominum quæ
αε habent.

Singularis numerus.

Nominatiuus ὁ ἀνείας

Genitiuus τοῦ ἀνείας

Datiuus τῷ ἀνείας

Accusatiuus τὸν ἀνείας

Vocatiuus ὦ ἀνείας.

Dualis numerus.

Nominatiuus &

Accusatiuus τῷ ἀνείας

Genitiuus &

Datiuus τοῖν ἀνείας

Vocatiuus ὦ ἀνείας.

Pluralis numerus.

Nominatiuus οἱ ἀνείας

Genitiuus τῶν ἀνείων

Datiuus τοῖς ἀνείας

Accusatiuus τοὺς ἀνείας

Vocatiuus ὦ ἀνείας.

Exemplum nominum in ηε

Singularis numerus.

Nominatiuus ὁ χύσας

Genitiuus τοῦ χύσας

Datiuus τῷ χύσας

Accusatiuus τὸν χύσας

Vocatiuus ὦ χύσας.

Dua-

Dualis numerus.

Nominatiuus &

Accusatiuus τῶ χύσα

Genitiuus &

Datiuus τοῖν χύσαν

Vocatiuus

ὦ χύσα

Pluralis numerus.

Nominatiuus

οἱ χύσαι

Genitiuus

τῶν χύσων

Datiuus

τοῖς χύσαις

Accusatiuus

τοὺς χύσας

Vocatiuus

ὦ χύσαι.

Secunda Declinatio.

Nominatiuus singularis desinit in α
vel in η, suntq; omnia foeminina.

Genitiuus in ης.

Datiuus in η.

Accusatiuus in ν, cum vocali recti.

Vocatiuus in vocalem recti.

In duali & in plurali numero sequuntur
etiam articulum foeminini generis.

EXCEPTIO.

Nomina desinentia in α purum, hoc est,
quod subsequitur vocalem, vel diphthongū,
Item desinentia in δα, δα vel πα, toto nume-
ro singulari α retinent.

Exem-

Exemplum nomen in A.

Singularis numerus.

Nominatiuus	ἡ	μοῦσα
Genitiuus	τῆς	μοῦσας
Datiuus	τῇ	μοῦσῃ
Accusatiuus	τήν	μοῦσαν
Vocatiuus	ὦ	μοῦσα

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	τῶ	μοῦσαι
Genitiuus & Datiuus	ταῖν	μοῦσαι
Vocatiuus	ὦ	μοῦσαι

Pluralis numerus.

Nominatiuus	αἱ	μοῦσαι
Genitiuus	τῶν	μοῦσῶν
Datiuus	ταῖς	μοῦσαις
Accusatiuus	τάς	μοῦσας
Vocatiuus	ὦ	μοῦσαι

EXEMPLVM NOMINVM

Definentium in α purum, σα.

σα, vel ρα.

ἡ	ἰσογία	ἡ	μαῖα
τῆς	ἰσογίας	τῆς	μαῖας
τῇ	ἰσογίᾳ	τῇ	μαῖᾳ

τις

ἴσῳ ἰσορίων πῶ μαίων
 ὦ ἰσορία, &c. ὦ μαία, &c.
 Sic λίθα, & ἄκανθα, & ἦρα.

EXEMPLVM NOMINVM
 in η definentium.

Singularis.

ἡ		τιμῆ
τῆς		τιμῆς
τῆ		τιμῆ
τῶ		τιμῶ
ῶ		τιμῆ

Dualis.

τὰ	ῶ	τιμᾶ
ταῖν		τιμαῖν

Pluralis.

αἱ		τιμαί
τῶν		τιμῶν
ταῖς		τιμαῖς
τας		τιμᾶς
ῶ		τιμαί.

Tertia Declinatio.

Nomina huius ordinis vel desinunt in
 ος vel in ον. Quæ in ος, vel Masculina
 sunt, vt ὁ λόγος, vel Foeminina, vt ἡ ὄστρον.
 Quaedam Atticorum more communia,
 non composita solum, sed etiam simpli-
 cia, vt

εία, vt ὁ κῆ ἢ φιλόσοφος, & ὁ καὶ ἢ μετέωρος
& βιβαν. Hæc in omnibus numeris se-
quuntur terminationem articuli masculini
generis, nisi quod Vocatiuus singularis desi-
nit in ε, vt.

S.	D.	P.
ὁ λόγος		οἱ λόγοι
τοῦ λόγου		τῶν λόγων
τῷ λόγῳ	τῷ, ᾧ λόγῳ	τοῖς λόγοις
τὸν λόγον		τούς λόγους
ᾧ λόγῳ	τοῖσι λόγοισι	ᾧ λόγοι
S.	D.	P.
ἡ ὁδός		αἱ ὁδοί
τῆς ὁδοῦ	τᾶ ᾧ, ὁδῷ	τῶν ὁδῶν
τῇ ὁδῷ		ταῖς ὁδοῖς
τὴν ὁδόν	ταῖσι ὁδοῖσι	τάς ὁδοὺς
ᾧ ὁδῷ		ᾧ ὁδοί.

Quæ in ον, desinunt omnia sunt neutra, &
sequuntur terminationem articuli neutri ge-
neris, vt:

S.	D.	P.
τὸ ξύλον		τὰ ξύλα
τοῦ ξύλου	τῷ ξύλῳ	τῶν ξύλων
τῷ ξύλῳ		τοῖς ξύλοις
τὸ ξύλον	τοῖσι ξύλοισι	τὰ ξύλα
ᾧ ξύλῳ	ᾧ ξύλῳ	ᾧ ξύλα.

Quarta

Quarta Declinatio.

Hæc Atticorum est, & nascitur ex tertia hoc pacto.

1 o mutandum in ω.

2 α longum in penultima mutandum in ε.

3 Iota, quod reperitur in vltima syllaba, subscribendum, u verò abijciendum est.

EXEMPLVM.

Tertiæ.	Quartæ.
ὁ Νικόλαος	Νικόλεως
τοῦ Νικολάου	Νικόλεω
τῶ Νικολάω	Νικόλεω
τοῖς Νικόλαοις	Νικόλεωσιν
ὧ Νικόλαε	Νικόλεως.

OBSERVATIO.

Omnis Vocatiuus Atticè similis est Nominatiuo.

Dualis numerus.

Nominatiuus &

Accusatiuus & τῶ, ὧ Νικολάω, Νικόλεω.

Vocatiuus,

Genitiuus & τοῖς Νικολάοις, Νικόλεωσιν.

Datiuus

Plur.

Pluralis numerus.

Nominatiuus	εἰ νικόλαοι	νικόλεω
Genitiuus	τῶν νικολάων	νικόλεων
Datiuus	τοῖς νικολάοις	νικόλεως
Accusatiuus	τούς νικολάους	νικόλεως
Vocatiuus	ὦ νικόλαοι	νικόλεω.

Observatio de Accentu.

Accentus acutus hic semper est in antepenultima etiamsi penultima sit longa.

Quinta Declinatio.

Hæc omnia genera complectitur.

Nominatiuus definit vel in	Vocalem	{ α, ut τὸ βῆμα
		{ ι, ut τὸ μέλι
		{ υ, ut τὸ δόρυ
		{ ω, ut ἡ λητώ.
		{ ξ, ut κόραξ
	Consonantem	{ ψ, ut κύκλωψ
		{ ν, ut ἔλλιω
		{ ρ, ut μάκας
		{ σ, ut ὁ δόας.

Genitiuus ος,
 Datiuus ι,
 Accusatiuus α,
 Vocatiuus ferè similis est Nominatiuus.

Dus.

Dualis numerus.

Nominatiuus & Genitiuus &
Accusatiuus in ε. Datiuus in οἰρ.
Vocatiuus in ε.

Pluralis numerus.

Nominatiuus in ερ. Neutra in α.
Genitiuus in ωρ.
Datiuus in σι.
Accusatiuus in αρ. Neutra in α.
Vocatiuus. in ες.

EXEMPLVM.

Nominatiuus ο ἕλλω
Genitiuus τ ἕλλω
Datiuus τῷ ἕλλω
Accusatiuus τὸν ἕλλω
Vocatiuus ὦ ἕλλω.

Dualis numerus.

Nominatiuus &
Accusatiuus τῷ ἕλλω.
Genitiuus &
Datiuus τῶν ἑλλώων
Vocatiuus ὦ ἑλλω

Pluralis numerus.

Nominatiuus οἱ ἑλλῶες
Genitiuus τῶν ἑλλῶων
Datiuus τοῖς ἑλλῶσι

B

Accu.

Accusatiuus
Vocatiuus

τοὺς ἑλλῶας
ὦ ἑλλῶες.

Singularis numerus.

ἡ
ῥ
τῆ
πῶ
ῶ

λαμπᾶς
λαμπᾶδος
λαμπᾶδι
λαμπᾶδα
λαμπᾶς.

Dualis numerus.

τᾶ
ταῖρ
ῶ

λαμπᾶδε
λαμπᾶδοιρ
λαμπᾶδε.

Pluralis numerus.

αἱ
τῶρ
ταῖς
τάς
ῶ

λαμπᾶδες
λαμπᾶδῶρ
λαμπᾶσι
λαμπᾶδας
λαμπᾶδες.

Singularis numerus.

τῷ
τῆ
τῷ
τῷ

βῆμα
βήματος
βήματι
βῆμα.

Dualis numerus.

τῶ
τοῖρ
ῶ

βήματε
βημάτεϊρ

Pluralis

Pluralis

τὰ	βήματα
τῶν	βήματων
τοῖς	βήμασι
τὰ	βήματα
ὧν	βήματα.

Ex hac quinta nascuntur aliæ quinque declinationes, quas, contractas vocant, de quibus apud alios.

CAPVT III.

DE VERBO.

Coniugationes Verborum apud Græco sunt sex.

Quæ igitur verba ante ω habent primam consonantem, β, cum cognatis literis π & φ, illa sunt primæ coniugationis. Quæ secundam, γ, cum suis cognatis, κ & χ, secundæ. Quæ tertiam δ, cum suis cognatis τ & θ, tertiæ. Quæ quartam ζ, cum ijs, quas in se habet ω, & η, quartæ.

Quæ proximè sequentes consonantes
λ, μ, ν, ρ, quintæ. Quæ unam ex vocalibus vel
diphthongis, sextæ, ut:

- 1 β, π, φ, πτ, ut λείβω, τέρπω, χράφω,
τύπῳ.
- 2 γ, κ, χ, κτ, ut λέγω, πλέκω, ἔχω, τί-
κτω.
- 3 δ, τ, θ, ut ἄδω, ἀνύτω, πλῆθω.
- 4 ζ, σ, vel τῆ, ut φράζω, πλάσσω, vel
πλάτῳ.
- 5 λ, μ, ν, ρ, ut ψάλλω, νέμω, κρίνω,
ωείρω.
- 6 α, ε, ι, υ, ο, ω, αι, αυ, ει, ου, οι, υι, ut γελάω,
τελέω, τίω, δύω, ὁμῶω, μαίω,
ψάω, σείω, ἵππεύω, οἶω, κρύω.

Hæ sunt indices coniugationum in præ-
senti. In præterito verò perfecto, & in futuro
alias sibi asciscunt literas, per quas illa duo
tempora formantur: idq; non temerè, sed iu-
xta literarum inter se affinitatem. Indices
primæ coniugationis, assumunt formativam
futuri literam duplicè ψ, Præteriti verò φ. Sic
secundæ indices, futuri formativam habent
ξ, præteriti verò χ, Tertiæ quoniam nulla am-
plius litera vacat, præter solū σ, necesse est per
illud,

illud, aut per aliquam aliam, ex superioribus mutata, in reliquis coniugationibus formari præteritum & futurum. Ut in hac tertia formatur futurum per σ , præteritum per κ . Sic in quarta futurum formatur per σ , vel ξ , præteritum per κ , vel per χ . In quinta eadem sunt indices præsentis, & figuratiuæ futuri: Præteritum formatur per κ . In sexta futurum per σ , præteritum per κ , ut in tertia.

Præsens.	Futurum	Præteritum.	
$\beta, \pi, \phi, \pi\tau,$	$\downarrow$	ϕ	1
$\gamma, \kappa, \chi, \kappa\tau,$	ξ	χ	2
$\delta, \tau, \delta,$	σ	κ	3
ζ, ω Attice $\pi\tau$	σ vel ξ	κ vel χ	4
$\lambda, \mu, \nu, \rho,$	$\lambda, \mu, \nu, \rho,$	κ	5
ω purum	σ	κ	6
$\tau\upsilon\pi\tau\omega$	$\tau\upsilon\downarrow\omega$	$\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$	
$\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$	$\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$	$\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$	
$\acute{\alpha}\delta\omega$	$\acute{\alpha}\sigma\omega$	$\acute{\eta}\kappa\alpha$	
$\phi\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$	$\phi\rho\acute{\alpha}\sigma\omega$	$\tau\omega\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\kappa\alpha$	
$\acute{\omicron}\rho\upsilon\acute{\alpha}\sigma\omega$ vel			
$\acute{\omicron}\rho\upsilon\pi\eta\omega$	$\acute{\omicron}\rho\upsilon\acute{\xi}\omega$	$\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha$	
$\downarrow\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$	$\downarrow\alpha\lambda\omega$	$\acute{\epsilon}\downarrow\alpha\lambda\kappa\alpha$	
$\acute{\alpha}\delta\acute{\iota}\omega$	$\acute{\alpha}\kappa\acute{\iota}\sigma\omega$	$\acute{\eta}\kappa\acute{\iota}\kappa\alpha$	

Λ 3

Harum

Harum verò omnium coniugatio num
 vnum tantummodo est paradigma, quod hic
 ascribemus: quo semel cognito, omnia verba,
 cuiuscunq; sint coniugationis, facile fuerit
 iuxta hanc formam inflectere.

Numeri hîc etiam sunt tres: Singularis
 Dualis, & pluralis.

Tempora octo: præsens, Imperfectum,
 perfectum, Plusquamperfectum, Indefini-
 tum primum, Indefinitum secundum, Futu-
 rum primum, Futurum secundum. In Passi-
 vis etiam paulò post futurum. Sed Præsens &
 imperfectum: item perfectum & plusquam-
 perfectum in omnibus modis eadem sunt,
 solo excepto indicatiuo.

EXEMPLVM CON- iugationum.

Indicatiuus Actiuus.

Præsens.

S	τύπῳ	τύπῃς	τύπῃ
D		τύπῆτορ	τόπῆτορ
P	τύπῳμοι	τύπῆτε	τύπῃσι.

Præsens & præteritum imperfectum

τύπῳ

S	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
D		ἔτύπετον	ἔτυπέτιω
P	ἔτύπομεν	ἔτύπετε	ἔτυπον.

Præteritum perfectum.

S	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
D		τετύφατον	τετύφατι
P	τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασι.

Præteritum plusquamperfectum.

S	ἔπετύφην	ἔπετύφεις	ἔπετύφει
D		ἔπετύφείτον	ἔπετυφείτιω
P	ἔπετύφημεν	ἔπετύφατε	ἔπετύφισαν.

Indefinitum primum.

S	ἔτυφα	ἔτυφας	ἔτυφε
D		τύφατον	ἔτυφάτιω
P	ἔτύφαμεν	ἔτύφατε	ἔτυφον.

Indefinitum secundum.

S	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
D		ἔτύπετον	ἔτυπέτιω
P	ἔτύπομεν	ἔτύπετε	ἔτυπον.

Futurum primum.

S	τύφω	τύφεις	τύφα
D		τύφετον	τύφετον
P	τύφομεν	τύφετε	τύφσσι.

Futurum secundum.

S	τυπή	τυπέεις	τυπέ
D		τυπέετον	τυπέετον
P	τυπούμεν	τυπέετε	τυπούσι.

Imperatiuus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S	τύπῃε	τυπῆέτω
D	τύπῆετορ	τυπῆέτωρ
P	τύπῆετε	τυπῆέτωσῶ.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τέτυφε	τετυφέτω
D	τετύφετορ	τετυφέτωρ
P	τετύφετε	τετυφέτωσῶ.

Indefinitum primum.

S	τύφορ	τυφάτω
D	τυφάτορ	τυφάτωρ
P	τυφάτε	τυφάτωσῶ.

Indefinitum secundum.

S	τύπε	τυπέτω
D	τύπετορ	τυπέτωρ
P	τύπετε	τυπέτωσῶ.

Optatiuus.

Præsens & Præteritum imperfectum.

S	τύπῃοιμ	τύπῃοις	τύπῃοι
D		τύπῃοιτορ	τυπῃοίτω
P	τύπῃοιμῶ	τύπῃοιτε	τύπτοισρ.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τετῆροι.

S	κτύφοιμι	κτύφοις	κτύφοι
D		κτύφοιτορ	κτυφοίτω
P	κτύφοιμεν	κτύφοιτε	κτύφοιερ.

Indefinitum primum.

S	τύφαμι	τύφαις	τύφα
D		τύφαιτορ	τυφαίτω
P	τύφαιμεν	τύφατε	τύφαιερ.

Indefinitum secundum.

S	τύποιμι	τύποις	τύποι
D		τύποιτορ	τυποίτω
P	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιερ

Futurum primum.

S	τύφοιμι	τύφοις	τύφοι
D		τύφοιτορ	τυφοίτω
P	τύφοιμεν	τύφοιτε	τύφοιερ.

Futurum secundum.

S	τυποῖμι	τυποῖς	τυποῖ
D		τυποῖτορ	τυποίτω
P	τυποῖμεν	τυποῖτε	τυποῖερ

Subiunctivus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S	ἔαρ τύπων	τύπωνε	τύπων
D		ἔαρ τύπωντορ	τύπωντορ
P	ἔαρ τύπωνμεν	τύπωντε	τύπωνσι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

Β 5

ἔαρ τε

S ἔαρ τεύφω τεύφης τεύφη
 D ἔαρ τεύφκτορ τεύφκτορ
 P ἔαρ τεύφωμεν τεύφκτε τεύφωσι.

Indefinitum secundum.

S ἔαρ τύφω τύφης τύφη
 D ἔαρ τύφκτορ τύφκτορ
 P ἔαρ τύφωμεν τύφκτε τύφωσι.

Indefinitum secundum.

S ἔαρ τύπω τύπης τύπη
 D ἔαρ τύπκτορ τύπκτορ
 P ἔαρ τύπωμεν τύπκτε τύπωσι.

Infinitivus.

Præsens & præteritum imperfectum,
 τύπτεσθαι.

Præteritum perfectum & plus-
 quamperfectum.

πετυφέναι.

Indefinitum primum.

τύφαι.

Indefinitum secundum.

τυπέσθαι.

Futurum primum.

τύψαι.

Futurum secundum.

τυπέσθαι.

Parti-

Participia.

Præfens & præteritum imperfectum.

ὁ τύπων	ῥ̄ τύποντο
ἡ τύπασα	ῥ̄ τυπᾶσκει
τὸ τυπῶν	ῥ̄ τυπῶντο

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυφῶς	ῥ̄ τετυφότη
ἡ τετυφῆα	ῥ̄ τετυφῆα
τὸ τετυφός	ῥ̄ τετυφότης

Indefinitum primum.

ὁ τύψαε	ῥ̄ τύψαντο
ἡ τύψαε	ῥ̄ τυψᾶσκει
τὸ τύψαν	ῥ̄ τύψαντο

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν	ῥ̄ τυπόντο
ἡ τυπούσα	ῥ̄ τυπούσκει
τὸ τυπῶν	ῥ̄ τυπόντο

Indefinitum primum.

ὁ τύψωμ	ῥ̄ τύψοντο
ἡ τυψούσα	ῥ̄ τυψῶσκει
τὸ τύψωμ	ῥ̄ τύψοντο

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν	ῥ̄ τυπούντο
ἡ τυπούσα	ῥ̄ τυπῶσκει
τὸ τυπούμ	ῥ̄ τυπούντο

Indica-

Indicativus passivus.

Præsens.

S	τύπωμα	τύπη	τύπεται
D	τυπόμεθον	τύπείσθον	τύπείσθον
P	τυπόμεθα	τύπόμεθε	τύπονται.

Præteritum imperfectum.

S	ἔτυπώμην	ἔτύπην	ἔτύπεται
D	ἔτυπόμεθον	ἔτύπείσθον	ἔτυπείσθην
P	ἔτυπόμεθα	ἔτύπείσθε	ἔτύποντο.

Præteritum perfectum.

S	τέτυμμαι	τέτυφαί	τέτυπται
D	πετύμμεθον	πετύφθον	τέτυφθον
P	πετύμμεθα	τέτυφθε	πετυμνώσι

εἰσὶ, Ὡ ἰωνικῶς, πετύφαται.

Præteritum plusquamperfectum.

S	ἔπετύμμιεν	ἔτέτυφο	ἔτέτυπτο
D	ἔπετύμμεθον	ἔτέτυφθον	ἔπετύφθην
P	ἔπετύμμεθα	ἔτέτυφθε	ἔπετυμνώσι.

ἦσαν, καὶ ἰωνικῶς ἔτετύφατο.

Indefinitum primum.

S	ἔτύφθην	ἔτύφθης	ἔτύφθη
D		ἔτύφθητον	ἔτυφθήην
P	ἔτύφθημεν	ἔτύφθητε	ἔτύφθησαν.

Indefinitum secundum.

S	ἔτύπην	ἔτύπης	ἔτύπη
D		ἔτυπθητον	ἔτυπήην
P	ἔτύπημεν	ἔτύπητε	ἔτύπησαν.

Futu-

Futurum primum.

S	τυφθήσομαι	τυφθήσῃ	τυφθήσεται
D	τυφθησόμεθα	τυφθήσεσθε	τυφθήσεσθαι
P	τυφθησόμεθα	τυφθήσεσθε	τυφθήσονται.

Futurum secundum.

S	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσεται
D	τυπησόμεθα	τυπήσεσθε	τυπήσεσθαι
P	τυπησόμεθα	τυπήσεσθε	τοπήσονται.

Paulò post futurum.

S	πετύφομαι	πετύψῃ	πετύφεται
D	πετυφόμεθα	πετύψεσθε	πετύψεσθαι
P	πετυφόμεθα	πετύψεσθε	πετύψονται.

Imperatiuus.

Præsens & preteritum imperfectum

S	τύπτῃ	τυπτεύω
D	τύπτεσθαι	τυπτεύωμ
P	τύπτεσθε	τυπτεύωσαν.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τέτυφο	τετύφθω
D	τέτυφθαι	τετύφθωμ
P	τέτυφθε	τετύφθωσαν.

Indefinitum primum.

S	τύφθη	τυφθήτω
D	τύφθησθαι	τυφθήτωμ
P	τύφθητε	τυφθήτωσαν.

Inde-

Indefinitum secundum;

S	τύπηθι	τυπήτω
D	τύπητον	τυπήτωρ
P	τύπητε	τυπήτασθε.

Optativus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S	τυπῶμαι	τύπῃοι	τύπῃοιτο
D	τυπῶμεθα	τύπῃοθα	τυπῃοθῶ
P	τυπῶμεθα	τυπῃοθε	τύπῃοντο.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	πετυμύθη	εἶλω	εἶης	εἶη
D	πετυμύθη	πετυμύθῳ	εἶκτον	εἶκτῶ
P	πετυμύθη	εἶκθη	εἶκτε	εἶκσθε.

Indefinitum primum;

S	τυφθεῖω	τυφθεῖης	τυφθεῖη
D		τυφθεῖκτον	τυφθεῖτῶ
P	τυφθεῖμῶ	τυφθεῖτε	τυφθεῖσθε.

Indefinitum secundum.

S	τυπεῖω	τυπεῖης	τυπεῖη
D		τυπεῖκτον	τυπεῖτῶ
P	τυπεῖμῶ	τυπεῖη	τυπεῖσθε.

Futurum primum.

S	τυφθήσομαι	τυφθήσῃοι	τυφθήσῃοιτο
			τυφθήσῃ

D τυφθκοίμεθον τυφθήσοιθον τυφθκοίθω
P τυφθκοίμεθα τυφθήσοιθε τυφθήσονται.

Futurum secundum.

S τυπκσοίμω τυπίσοιο τυπκσοίτο
D τυπκσοίμεθον τυπκσοιθον τυπκσοίθω
P τυπκσοίμεθα τυπκσοιθε τυπκσονται.

Paulò post futurum

S τετυψοίμω πετύψοιο τετύψοιτο
D τετυψοίμεθον τετύψοιθον τετυψοίθω
P τετυψοίμεθα τετύψοιθε τετύψονται.

Subiunctivus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S ἔαρ τύπῳμαι τύπῃκ τύπῃται
D ἔαρ τυπῳόμεθον τυπῃκοθον τυπῃκοθον
P ἔαρ τυπῳόμεθα τυπῃκοθε τυπῃωνται.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S ἔαρ πετυμμενος ὦ, ἦς, ἦ
D ἔαρ πετυμμενώ ἦτορ ἦτορ
P ἔαρ τετυμμενώσι ὦμεν ἦτε ὦσι

Indefinitum primum.

S ἔαρ τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ
D ἔαρ τυφθῆτορ τυφθῆτορ
P ἔαρ τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι.

Indefin

Indefinitum secundum.

S ἕαυ τυπῶ τυπῆς τυπῆ
D ἕαυ τυπῆτορ τυπῆτορ
P ἕαυ τυπῶμεν τυπῆτε τυπῆσι.

Infinitivus.

Præsens & præteritum imperfectum.

τύπτεσθ.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τε τύφθαι.

Indefinitum primum.

τυφθῆναι.

Indefinitum secundum.

τυπῆναι.

Futurum primum.

τυφθήσεσθ.

Futurum secundum.

τυπῆσεσθ.

Paulò post futurum.

τετύφεσθ.

Participia.

Præsens & præteritum imperfectum.

M ὁ τυπόμενος

τοῦ τυπόμενου

F ἡ τυπόμενη

ἡ τυπόμενης

N τὸ τυπόμενον

τὸ τυπόμενον

Præte-

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυμμένω	ἡ τετυμμένη	τὸ τετυμμένον	ἡ τετυμμένης	ἡ τετυμμένης
-------------	-------------	---------------	--------------	--------------

Indefinitum primum.

ὁ τυφθεῖς	ἡ τυφθεῖσα	τὸ τυφθεῖν	ἡ τυφθέντος	ἡ τυφθέντος
-----------	------------	------------	-------------	-------------

Indefinitum secundum.

ὁ τυπεῖς	ἡ τυπεῖσα	τὸ τυπεῖν	ἡ τυπέντος	ἡ τυπέντος
----------	-----------	-----------	------------	------------

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος	ἡ τυφθησόμενη	τὸ τυφθησόμενον	ἡ τυφθησόμενης	ἡ τυφθησόμενης
----------------	---------------	-----------------	----------------	----------------

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος	ἡ τυπησόμενη	τὸ τυπησόμενον	ἡ τυπησόμενης	ἡ τυπησόμενης
---------------	--------------	----------------	---------------	---------------

Paulò Post futurum.

ὁ πετυφομενος	ἡ πετυφομενη	τὸ πετυφομενον	ἡ πετυφομενης	ἡ πετυφομενης
---------------	--------------	----------------	---------------	---------------

С

Indica.

Indicativus Medius

Præsens.

S	τύπωμα	τύπη	τύπεται
D	τυπόμεθον	τύπασθον	τύπασθον
P	τυπόμεθα	τύπασθε	τύπονται.

Præteritum imperfectum.

S	ἔτυπμι	ἔτυπες	ἔτυπετο
D	ἔτυπόμεθον	ἔτυπασθον	ἔτυπέσθον
P	ἔτυπόμεθα	ἔτυπασθε	ἔτυποντο.

Præteritum perfectum.

S	τέτυκα	τέτυκας	τέτυπε
D		τετύκατον	τετύκατον
P	τετύκαμεν	τετύκατε	τετύκασιν.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	ἔτετυκα	ἔτετυκας	ἔτετυπε
D		ἔτετύκατον	ἔτετυπέτῳ
P	ἔτετύκαμεν	ἔτετύκατε	ἔτετυπθῶν.

Indefinitum primum.

S	ἔτυφαμι	ἔτυφες	ἔτυφατο
D	ἔτυφόμεθον	ἔτυφασθον	ἔτυφάσθον
P	ἔτυφόμεθα	ἔτυφασθε	ἔτυφοντο.

Indefi.

Indefinitum secundum.

S	ἔτυπόμην	ἔτυπες	ἔτυπετο
D	ἔτυπόμεθα	ἔτυπεσθε	ἔτυπέσθην
P	ἔτυπόμεθα	ἔτυπεσθε	ἔτυποντο

Futurum primum.

S	τύψομαι	τύψῃ	τύψεται
D	τύψόμεθα	τύψεσθε	τύψεσθην
P	τύψόμεθα	τύψεσθε	τύψονταί.

Futurum secundum.

S	τυπούμαι	τυπή	τυπῆται
D	τυπύμεθα	τυπῆσθε	τυπῆσθην
P	τυπύμεθα	τυπῆσθε	τυπούνται.

Imperatiuus.

Præfens & præteritum imperfectum.

S	τύπῃς	τυπῆσθαι
D	τύπῆσθην	τυπῆσθην
P	τύπῆσθε	τυπῆσθωσαν.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τέτυπε	τετυπέτω
D	τέτυπετον	τετυπέτων
P	τετυπέτε	τετυπέτασαν.

C 2

Inde

Indefinitum primum.

S	τύλαι	τυλάσθω
D	τύλασθον	τυλάσθων
P	τύλασθε	τυλάσθωσαν.

Indefinitum secundum.

S	τυπέ	τυπέσθω
D	τυπέσθον	τυπέσθων
P	τύπεσθε	τυπέσθωσαν.

Optativus.

Præsens & Præteritum imperfectum.

S	τυπῆοιμι	τύπῆοιο	τύπῆοιτο
D	τυπῆοιμεθον	τύπῆοισθον	τυπῆοισθων
P	τυπῆομεθα	τύπῆοιθε	τύπῆοιντο.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τετύποιμι	τετύποισ	τετύποι
D		τετύποισθον	τετυποισθων
P	τετύποιμεθα	τετύποιτε	τετύποιεθ.

Indefinitum primum.

S	τυφαίμι	τύφαισ	τύφαιτο
D	τυφαίμεθον	τόφαισθον	τυφαίσθων
P	τυφαίμεθα	τόφαισθε	τυφαίντο.

index

Indefinitum secundum.

S τυποῖμιν	τύποιο	τύποιτο
D τυποίμεθον	τύποισθον	τυποίσθην
P τυποίμεθα	τύποισθε	τύποιντο.

Futurum primum.

S τυφοῖμιν	τύφοιο	τύφοιτο
D τυφοίμεθον	τύφοισθον	τυφοίσθην
P τυφοίμεθα	τύφισθε	τύφοιντο.

Futurum secundum

S τυποῖμιν	τυποῖο	τυποῖτο
D τυποίμεθον	τυποῖσθον	τυποῖσθην
P τυποίμεθα	τυποῖσθε	τυποῖντο.

Subiunctivus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S ἔαρ τυπῶμαι	τύπῃ	τύπῃται
D ἔαρ τυπῶμεθα	τύπῃσθον	τύπῃσθον
P ἔαν τυπῶμεθα	τύπῃσθε	τύπῃωνται.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S ἔαρ πετύπω	πετύπῃς	πετύπῃ
D	ἔαρ πετύπῃσθον	πετύπῃσθον
P ἔαρ πετύπωμεν	πετύπῃτε	πετύπῃσι.

C 3

Indr.

Indefinitum primum.

S ἔαρ τύψωμαι τύψῃ τύψηται
D ἔαρ τυψώμεθον τυψήσοθον τυψήσοθον
P ἔαρ τυψώμεθα τυψήσθε τυψώντα.

Indefinitum secundum.

S ἔαρ τύπωμαι τύπῃ τύπηται
D ἔαρ τυπώμεθον τύπησοθον τύπησοθον
P ἔαρ τυπώμεθα τύπησθε τύπωντα.

Infinitivus.

Præsens & præteritum imperfectum

τύπῃσθαι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τετυπέναι.

Indefinitum primum.

τύψασθαι.

Indefinitum secundum.

τυπέσθαι.

Futurum primum.

τύψῃσθαι.

Futurum secundum.

τυπῃσθαι.

Participia.

Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπῶν

ὁ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
τὸ τυπόμενον

τὸ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
τοῦ τυπόμενος

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ πετυπώσας
ἢ πετυπύσας
τὸ πετυπώσας

τοῦ πετυπώσας
τῆς πετυπύσας
τοῦ πετυπώσας

Indefinitum primum.

ὁ τυψάμενος
ἢ τυψάμενος
τὸ τυψάμενον

τοῦ τυψάμενος
ἢ τυψάμενος
τοῦ τυψάμενος

Indefinitum secundum.

ὁ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
τὸ τυπόμενον

τοῦ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
τοῦ τυπόμενος

Futurum Primum.

ὁ τυψόμενος
ἢ τυψόμενος
τὸ τυψόμενον

τοῦ τυψόμενος
ἢ τυψόμενος
τοῦ τυψόμενος

Futurum secundum.

ὁ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
τὸ τυπόμενον

τοῦ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
τοῦ τυπόμενος

C 4

GA

CAPVT V.

DE PRONOMINE.

Pronomina sunt, vel

1. Primiti- ua 3.	{	ἐγώ	ego	
		σύ	tu	
		ὁ	Ille	
		ἐμός	meus	
		σός	tuus	
2. Posses- sua 3.	{	ἑός	suus	
		ἡμετέρο	noster	}
		σφωτέρο	vester	
		ἡμετέρο	noster	}
		ὑμέτερο	vester	
		σφέτερο	suus.	
3. Demon- stratiua 2.	{	οὗτο	hic	
		ἐκεῖνο	ille	
4. Relatiuum vnum αὐτός ipse.				
5. com- posita 3.	{	ἐμαυτοῦ	mei	}
		σεαυτοῦ	tui	
		ἑαυτοῦ	sui	

DE DECLINATIONE Pronominum.

P. 110.

PRONOMEN PRIMI-

tium primæ Personæ.

Singularis numerus.

Nominatiuus	ἐγώ
Genitiuus	ἐμοῦ μου
Datiuus	ἐμοί μοί
Accusatiuus	ἐμέ με.

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	ὤϊ ὤϊ
Genitiuus & Datiuus	ὤϊν ὤϊν.

Pluralis numerus.

Nominatiuus	ἡμεῖς
Genitiuus	ἡμῶν
Datiuus	ἡμῖν
Accusatiuus	ἡμᾶς.

Secundæ personæ.

Singularis numerus:

Nominatiuus	σύ
Genitiuus	σοῦ
Datiuus	σοί
Accusatiuus	σέ

C 1

Dua-

Dualis numerus.

Nominatiuus &
Accusatiuus σφῶϊ σφῶ

Genitiuus &
Datiuus σφῶϊν σφῶν.

Pluralis numerus.

Nominatiuus ὑμεῖς

Genitiuus ὑμῶν

Datiuus ὑμῖν

Accusatiuus ὑμᾶς.

TERTIAE PERSONAE.

Singularis numerus.

Nominatiuus ὅς

Genitiuus οὗ

Datiuus οἱ

Accusatiuus ἑ

Dualis numerus.

Nominatiuus &

Accusatiuus σφοῖ σφεῖ

Genitiuus &

Datiuus σφῶϊν σφῖν.

Pluralis numerus.

Nominatiuus σφεῖς

Genitiuus σφῶν

Datiuus σφισί

Accusatiuus σφας.

Reli-

Reliqua Pronomina masculina declinan-
 tur ut λόγος, nisi demonstratiuum pro-
 nomen οὗτος, quod loco aspirationis in
 obliquis recipit τ, & composita pronomina
 tres tantum habent casus, Genitiuum, Dati-
 uum, & Accusatiuum singularem. Cætera ex
 alijs pete.

CAPVT VI.

DE PRAEPOSITIO- NIBVS.

Sex sunt Præpositiones vnius syllabæ.

ἐν
 πρό
 πρὸς

εἰς vel εἰς
 ἐκ vel ἐξ
 ἄνω.

Duodecim sunt duarum syllabarum.

ἄνω
 κατά
 διά
 μετά
 παρά
 ἄντι

ἐπί
 περί
 ἄμφι
 ἀπό
 ὑπό
 ὑπέρ.

Ἐξεν-

EXEMPLA SYNTAXEOS Præpositionum.

ἐν cum Dativo, significat in, vt ἐν οἴκῳ,
in domo.

πρὸ cum Genitio, ante, vt πρὸ νίκης ἐγ-
νώμιον, ante victoriam encomium. Pro, vt
πρὸ θυρῶν, pro foribus. Locum & tempus
significat.

πρὸς cum Genitio, à, vt πρὸς θεοῦ,
à Deo. Per, vt πρὸς θεῶν, per Deos. Cum dative,
prope, πρὸς τοῖς ποσίν, prope pedes.
Ad, πρὸς ταῖς, ad hæc. Apud, πρὸς δεσμο-
θέταις, apud iudices. Cum Accusativo, ad,
πρὸς σὲ ἔρχομαι ad te venio. Contra, πρὸς
κέντρα λακτίζων, contra stimulum iactare
calceam.

εἰς vel Atticè εἰς, semper cum Accusativo
construitur, & significat in, πωρευόμενος
εἰς ἀγορὰν, eo in forum.

ἐκ vel ἐξ Genitio iungitur, significat à,
ab, ἐκ ῥίζης, à radice, ἐξ ἀρχῆς ab
initio. E, ex, ἐξ ἀμάξης λαλῶν, é plaustrò
loqui.

Ἰωθ

σὺν semper cum Dativo, σὺν θεῷ, cum
Deo.

ἄνα semper cum Accusativo constru-
itur, per, ἀνά αἷμα, per sanguinem.

κατὰ cum Genitivo, contra, κατὰ σέ,
contra te. Super, ὑπὲρ, κατὰ πετρῶν ἀσείρα, su-
per saxa seminare. Cum Accusativo, iuxta,
vel secundum, κατὰ μοῖραν, secundum fas-
tum.

διὰ cum Genitivo, per, ὑπὲρ διὰ ῥόδων, sub
per rosas. Cum Accusativo propter, διὰ σέ,
propter te.

μετὰ cum Genitivo, significat cum, μετὰ
τῶν φίλων cum amicis. Cum Accusativo,
post, μετὰ πόλεμον, post bellum.

παρὰ cum Genitivo, ἀ, παρὰ θεοῦ, ἀ
Deo, cum Dativo, apud, prope, παρὰ ἐμοῦ
apud me. Cum Accusativo, ad, παρὰ σέ, ad
te Propter, παρὰ τι propter quid. Præter, πρὸς
τὴν γνώμην, præter opinionem.

ἀντὶ semper construitur cum Geni-
tivo,

tiuo, & significat pro, vel contra, ἀντίσθ pro
te, vel contra te.

ἐπί cum Genitiuo, in, ἐπί γλώπῃς, in
lingua. Et super, ἐπί καθέδρα, super cathe-
dram. Cum Datiuo, propter post, vt ἐπί τῶ
τοις, propter hæc, vel post hæc. Super, ἐπί
τῶ θεμελίῳ, super fundamentum. In ἐπί
γνάθοις, in faucibus. Cum Accusatiuo, ad,
ἐπί ὄνυξ, ad asinos.

περί, cum Genitiuo, de significat, vt περί
κρεῶν, de carnibus. Cum Accusatiuo, circa,
περί θύρας, circa fores.

ἀμφί eadem huius est significatio & syn-
taxis, quæ τοῦ περι.

ἀπό semper cum genitiuo constringitur,
significat à, ἀπό κώπης, à remo, vel è, ἀπό
σκοπία, è specula.

ὑπό Genitiuo, Datiuo & Accusatiuo
iungitur, & significat sub, ὑπό κόλπον, sub si-
nu, ὑπό δένδρῳ, sub arbore, ὑπό γῆν, sub
terra.

ὑπέρ cum Genitiuo, de, ὑπέρ σκιά, de
umbra. Supra, vt ὑπέρ κάπνυ, supra fumum.
Pro, ὑπέρ ἡμῶν, pro nobis. Cum Accusati-
uo, plus ultra, ὑπέρ τῶν πέτρων φρονεῖν, ultra
petram sapere.

CA

CAPVT VII.

DE ABBREVIATIONIBVS.

καὶ valet καί.

ς valet στ.

σχ valet σχ.

κατ valet κατ.

σσ valet σσ.

ου valet ου.

καὶ valet καί.

οσ valet οσ.

γάρ valet γάρ.

ἔσι valet ἔσι.

καὶ valet καί.

γάρ valet γάρ.

γέρ valet γέρ.

ευ valet ευ.

σα valet σα.

φι valet φι.

εξ valet εξ.

ωω valet ωω.

καὶ valet καί.

ἐρ valet ἐρ.

τῶ valet τῶ.

χς valet χς.

ωτ valet ωτ.

τῶρ valet τῶρ.

τῶρ valet τῶρ.

τῆς valet τῆς.

τοῦ valet τοῦ.

ωερ valet ωερ.

ωερ valet ωερ.

αμ valet αμ.

τηρ valet τηρ.

σθα valet σθα.

σθ valet σθ.

δε valet δε.

υι valet υι.

μέρ valet μέρ.

ἡρ valet ἡρ.

υρ valet υρ.

τι valet τι.

ει valet ει.

σπ valet σπ.

ει valet ει.

FINIS.

DE ABBATIBUS

F I N I S

FABELLÆ QVÆ
dam Æfopi Græcæ, ad puerilem
educationem in Gymnasio
Argentoratensi
selectæ.

D

ROXAL

FABRICE QVAE

in ...

... in ...

...

...

ROXAL

D

ΑΙΣΘΡΟΤ ΜΥΘΟΙ

ΚΟΧΛΙΑΙ.

Γεωργού παῖς ὄψα κοχλίας, ἀκούσας ἃ ἀνὸ
τῶν τρυζόντων, ἔφη: ὦ κάκιστα ζῶα: ἥ οἷο
κίωρ ὑμῶν ἐμπιπραγμύων, αὐτοὶ ἄδετε.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ πικρὰ καὶ ἄσχη-
δόν, ἐπονείδισον.

Cochleæ.

Rustici filius affabat Cochleas. Cum au-
tem audiret eas stridentes, ait: O pessimi-
mæ animantes, domibus vestris incensis, vos
canitis?

Affabulatio.

Fabula significat omne intempestivè fa-
ctum, vituperabile.

ΕΡΙΦΘ, καὶ ΛΥΚΘ.

Εριφθ ἐπὶ τινὸς δώματῳ ἐσῶς, ἐπὶ δὲ
λύκῳ παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόροι καὶ ἔσκω-
πεν αὐτόν. ὃ ὃς λύκος ἔφη, ὦ οὐτός, οὐ σὺ με
λοιδόρεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ τόπος
καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος καὶ τὸ ἀμερόν.

D 2

Hoedus

Hoedus, & Lupus.

HOEDUS super domo quadam cum staret, viso lupo praetereunte, conuulsiabatur, & mordebat ipsum. Sed lupo ait: Heus tu, non tu mihi, sed locus conuulsiatur.

Affabulatio

Fabula significat, plerumque, & locum & tempus praebere audaciam aduersus praestantiores.

III Λέων, καὶ Βάτραχος

Λέων ἀκούσας ποτὲ βάτραχου μέγα βοῶντος, ἐπεγράφη πρὸς τὴν φωνὴν, οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι; ^{πρὸς ἀκούσαντα, προσκείμεν.} προσμείνας ὁ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προσελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δεικνύει, μὴ δεῖ πρὸς τὴν ὄψιν δι' ἀκοῆς μόνον ^{συντηροῦν} ταρᾶσθαι.

Leo, & Rana.

LEO audita aliquando Rana valde clamante, vertit se ad vocem, ratus magnum aliquod animal esse: parumper autem expectando,

ΜΥΘΟΙ.

Stando, ut vidit stagno egressam, accedens proprius proculcauit.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere, antequam videas, voce sola perturbari.

IV. Ελαφθ, καὶ λέων.

Ελαφθ ^{φ. αὐτὸς φεύγει} κωκυγους φεύγθ, εἰς ἄντρον εἰσε. δυνε.λέοντι ἧ ἐκῆ πριτύχθ, ὑπ' αὐτοῦ σικωελήφθη: δνησκθ δ' ἔλεγερ, οἴμοι ὅτι ἀνθρώπθ φεύγθ, τῷ ἧ δηρίωρ ἀγριωτάτῳ. ^{αὐτῶν} ^{εἰς} πριέπεσορ.

Ἐπιμύθιορ.

Ο μῦθθ δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἧ ἀνθρώπων μικροῦς κινδ' ἄωνθ φεύγοντες, μεγάλωρ ἐπειρά δησῶν.

Cerua & Leo.

Cerua venatores fugiens, in spelunca ingressa est: in Leonem autem ibi cum incidisset, ab eo comprehensa est: moriens autem dicebat, Hei mihi, quod homines fugiens, in ferarum immitissimum incidi.

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines, dum parua fugiunt pericula, in magna incurere.

D 3

αδ. κη

ΑΙΣΟΠΟΪ

V. Ύς, καὶ κύων.

*ὅτι τὸ κύνειον ἴσθι
ἀρροῖται τὴν κύνειον
θεο.*

Υς, καὶ κύων πρὶ εὐτοκίας ἤριζον. ἔφη δ' ἡ
 κύων εὐτοκῆ εἶναι μάλις πάντων τῶν
 ζώων. καὶ ἡὺς ὑποτυχούσα πρὸς ταῦτα φησὶν,
 ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφλοὺς
 τοὺς στυγῆσ σκύλακας τίκτῃς.

ἔπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ
 πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

Sus, & Canis.

Sus, & Canis de foecunditate certabant: di-
 xit autem Canis, foecunda esse maxime pe-
 destrium omnium. Et Sus occurrens, ad haec,
 inquit: sed cum haec dicis, scito & caecos tuos
 esse catulos parere.

Affabulatio.

Fabula significat, non in celeritate res, sed
 in perfectione iudicari.

Γέρων, καὶ θάνατος.

Γέρων ποτὲ ξύλα κόψας, καὶ ταῦτα φέρων,
 πολλῶν οὐδ' ὄν ἐβλάδιζε. Ἐδίατ' πολλῶν κρέ-
 πον

ΜΥΘΟΙ.

^{4.2. med. Cr. 258}
πορ ἀποπέμειθ^{αι} ἐν τόπω τινὶ τ' φόρτον, τ' θάνατον ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ θανάτου παρίοντ^{αι} καὶ ^{αἰώνιος}
καὶ πῦθανομύς τῶν αἰτίων, δι' ἧν αὐτὸν ἐκάλει, ^{αἰώνιος}
θελιάσας ὁ γέρον, εφη, ἵνα μὲν τ' φόρτον ἄρης.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος, εἰ καὶ δυσυχεῖ, καὶ πτωχὸς ἔσιν. ^{αἰώνιος}
^{καὶ αὐτὸν, infelix sum.}

Senex, & Mors.

Senex olim incisa à se ligna cùm ferret, multam ibat viam, ac ob multum laborem deposito in loco quodam onere mortem inuocabat. Sed mors cùm adesset, causamq; peteret, propter quam se vocaret, perterritus senex, ait, ut meum onus attollas.

Affabulatio.

Fabula significat, omnem hominem esse vitæ studiosum, licet infortunatus sit & mendicus.

ὄνθ, καὶ ἀλώπηξ.

Ὄνθ ἐνδυσάμενθ, λεοντίω, τριήκ^{αι}
τάλλα τ' ζώων ἐκφοβῶν. Ὁ δὲ θεασάμενθ ἀλώπεκα, ἐπῆρατο ὅτι ταύτῳ δεδρα^{ται}
περθεῖν, ἃ δὲ ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξαμλί^{αι} ^{αἰώνιος}

ΑΙΣΟΠΟΥ

θηροακηκουῖα, πρὸς αὐτὸν ἔφη, ἄλλ' εὖ ἴσθι ὡς
ἢ ἐγὼ ἄρ' σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ οὐκ ὠμλῶς ἤκησα.

ἐπιμύθιον. ἐνιοὶ γὰρ λέγουσιν ὅτι
ἀτακτεῖν τὸς μύθους οὐ μύθος δηλοῖ, οὐ ἐνιοὶ τῆ ἀπα- δεύτων,
τις ἔξω δοκῶντες τινες εἶναι, ὑπὸ τῆ ἰδίας
γλωσσολαγίας ἐλέγχονται.

Asinus, & Vulpes.

A Sinus indutus pelle Leonis, vagabatur
reliqua bruta perterrendo. Cæterum vi-
sa Vulpe, tentavit & hanc perterrefacere.
Hæc autem (casu enim ipsius vocem audiue-
rat) ad ipsum ait: Sed benè scias, quòd & ego
te timuissẽm, nisi rudentem audiuissem.

Affabulatio.

Fabula significat, nonnullos indoctos,
qui ijs, qui extra sunt, aliquid esse videntur, ex
suo linguacitate redargui.

IIIX

κῦων, ἢ μάγισσος.

K ῦων εἰσκηδῆσας εἰς μάγισσον, ἢ τὴ μα-
γισσὰ ἀχολομλῶς, καρδίαν ἀρπάσας ἐ-
φυγερ' ὁ δὲ μάγισσος ἐπιστραφεῖς, ὡς εἶδεν αὐτὸν
φεύγοντα, εἶπερ, ὦ οὐτὸς ἴσθι, ὡς ὅπῃ ἄρ'
ἤσ.

ΜΙΘΟΙ.

ἦς, φολάξομαί σε οὐ γὰρ ἀπ' ἐμῆ καρδία εἴλη-
φας, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας. Θι-Αμὶν-Φ. Αἰδοθεα
ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθή-
ματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

Canis, & Cocus.

CAnis irrumpens in culinam, & Cocus
occupato, corde arrepto fugit. At Cocus
conuersus, vt vidit ipsum fugientem, ait:
Heus tu, scito, vbi tu fueris, me te obseruatu-
rum: non enim mihi cor abstulisti, sed dedi-
sti potius.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpè nocumenta ho-
minibus documenta esse.

Γυνή, καὶ ὄρνις.

IX.

Γυνή χηρὰ τις ὄρνιρ εἶχε, κατ' ἐκάστῃ ἡμέ-
ρῃ αὐτῇ τίκτουσα. νομίσα δὲ ὡς εἰ-
πλείδου τῆ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλλοι, δις τέτρα-
ταὶ ἡμέρας, τὸτο πέποιήκεν. ἡ δ' ὄρνις πιμε-
λῆς γενομένη, οὐδ' ἄπαξ τ' ἡμέρας τέκεν ἡδύ-
νατο.

ἐπιμύθιον.

D 5

Ὁ μύθ

ΑΙΣ ΟΠΟΥ

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν καὶ
 πλεόνων, ἐπιθυμοῦντες, καὶ τὰ παρόντα ἀπο-
 βάλλουσι.

Mulier, & Gallina.

Mulier quædam vidua Gallinam habe-
 bat, singulis diebus ouum sibi parien-
 tem: rata verò, si plus Gallinæ hordei proie-
 ceret, bis parituram die, hoc fecit: sed Galli-
 na pinguefacta, ne semel quidem die parere
 potuit.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui ob auaritiam
 plurimum sunt appetentes, & quæ adsunt,
 amittere.

Χ

Ορνις χρυσοτόκος.

Ορνιθά τις εἶχερ ^{χρυσός τι.} ὡς χρυσὸν τίκτῃσιν. καὶ νο-
 μίσασεν ἐνδὸρ αὐτὸν ὀγκορ χρυσίον εἶναι, κτεί-
 νασεν εὐρηκερ ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνιθῶν ὅτι ἄθροισμα ^{καταγενησιν, ἢ κατὰ}
 πλεόντων ἐλπίσασεν εὐρήσθην, καὶ τοῦ μικροῦ ἐσέ-
 ρηται ἐκένθ.
ἐσέσθη, ἐσέσθη.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲ τοῖς παροῦσιν ἀρε-
 κείων, καὶ τὴν ἀπλησίαν φεύγει.

Gallina

Gallina auripara.

GAllinam quis habens oua aurea parientem ratus intra ipsam auri massam inesse, occisam alijs Gallinis similem reperit. Hic multum sperans inuenire diuitiarum, & exiguis illis priuatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere contentum esse praesentibus, & fugere inexplebilitatem.

Χελώνη, καὶ ἄετός.

ΧΙ

Χελώνη ἄετοῦ ἐδῆτο ἰππασί τὰντιω διδᾶσαι, τοῦ δὲ παραινόντος, πόρρω τοῦτο τὸ φύσεως αὐτῆ εἶναι, ἐκείνη μάλλον τῆ δέκσει προσέκειτο. λαβὼν οὖν τὰντιω τοῖς ὄνυξι, καὶ εἰς ὑψοῦς ἀνενεγκὼν, εἶτ' ἀφῆκεν. ἢ ἡ κτλ. πετρῶν πεσοῦσα, σωετρίβη.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονικίαις ἢ φρονιμωτέρων παρακούσαντες, ἑαυτοὺς ἐβλάψαν.

Testudo, & Aquila,

Testudo orabat aquilam, vt se volare doceret: ea autem admonente, procul

ΑΙΣΟΠΟΥ.

eul hoc à natura ipsius esse, illa magis preci-
bus instabat. Accepit igitur ipsam vnguibus,
& in altum sustulit, inde demisit. Hæc autem
in petras cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, quia in con-
tentionibus prudentiores non audiuerint:
seipos læsisse.

XII

Αἰθίοψ.

ἐκέρμαι, ἴμαι, ἴομαι

Αἰθίοπα τις ὠνήσατο, τοῖσδε αὐτῷ τὸ χῶ-
μα εἶναι δοκῶν, ἡμελεία τῶ πρότερον ἔχον-
το καὶ παραλαβὼν οἶκαδε, πάντα μὲν αὐ-
τῷ προσήγε τὰ ῥύματα, πᾶσι δὲ λατροῖς ἐπέφρα-
το καθαίρειν. καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλὼν
καθαίρειν, αὐτῷ, αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν
οὐκ εἶχε, νοσῆν δὲ τὸ πονεῖν παρεσκεύασεν.
καθαίρειν, αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτῶν

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ φύσις αἰφύσθη, ὡς
προβλήθον τὴν ἀρχὴν.

A Ethiops.

ÆThiopem quidam emit, talem ei colo-
rem inesse ratus negligentia eius, qui pri-
us habuit: ac assumpto in domum, omnes
ei ad-

ei adhibuit abstersiones, omnibus lauacris tentauit mundare: & colorem quidem transmutare non potuit, sed morbum dolor parauit.

Affabulatio.

Fabula significat, manere naturas, vt à Principio prouenerunt.

XIII

ὄρνις, καὶ χελιδὼν.

Ὀρνις ὄφρα εὐδία, ἐπιμελῶς ἐκθέρ^{μαινῶ} μάνα^{τα} ἐξεκόλασε: χελιδὼν δὲ δεα^{τα} μὴ αὐτῷ ἔφη: ὦ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις; ἅπερ αὐξήθηεντα, ἀπὸ σὸ πρώτης τὸ ἀδικεῖν^{αἰσῶ πρῶτο} ἀρξεται^{ἔξω, ἀσφ-}

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσεντός ὄρνι^ς πονηρία, καὶ τὰ μέγιστα εὐεργετήται^{ε. φ. φ. αὐτῶν. εὐε-}

Gallina, & Hirundo.

Gallina, serpentis ouis inuentis, diligenter calefacta excludit: hirundo autem cum eam vidisset, ait, ὦ demens, quid hæc nutris? quæ cum ex reuerint, à te prima iniuriam auspicabuntur.

Affabulatio.

Fabu-

ΛΙΣΟΠΟΤ

Fabula significat, implacabilem esse
prauitate, licet afficiatur maximis beneficijs.

XIV

κόραξ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ, μήτερ εὐχῶ τῶν
θεῶν, καὶ μὴ θρῆναι, ἢ δ' ὑπολαβῶσα ἔφη.
τίς σέ ὧ τέκνον τῶν θεῶν ἐλεήσει; τίνθ' ὤψιν κρείας
ὑπὸ σῶγε οὐκ ἐκλάπη. *ελαφροδρα 2. 12. 6. 5.*

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθθ' δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν
βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὐρησο-
σιν.

Coruus.

Coruus ægrotans ait matri: Mater precare
Deum, nec lamentare. Ea verò suscipiens
ait, quis Deus ò fili miserebitur tui? Cuius
enim tu carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula significat, qui in vita multos ini-
micos habent, Amicum in necessitate inueni-
tuos neminem.

XV

ἄλωπξ, καὶ λέων.

δυναμῶς οὐκ ἔστι.

Ἄλωπξ μὴ τῶν θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ
ἦν τινὰ τύχῃ αὐτῶ σωλῶτησε, τὸ μὲν
πρῶτον οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ ἢ ἀποθανῆν.
ἔπειτα

ΜΥΘΟΙ.

Ἐπὶ τὰ τὸ δεύτερον δεασαμένη, ἐφοβήθη μὲν, οὐ
μὴ ὡς τὸ πρότερον. ἐκ τρίτου ἢ τοῦτον δεασαμένη
νῆ, οὕτως αὐτοῦ κατεθάμβησεν, ὡς καὶ προσελο
θοῦσα, διαλεχθῆναι. *κατὰ τὰς ἀρχαίας ἀποδοχάς μαθητῶν
ἀλιγέγεω. κατὰ τὸν ἀρχαίον ἀνδρῶν.*

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι ἢ σωθήσεται καὶ τὰ φο
βερὰ τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ.

Vulpes, & Leo.

VULPES cūm nunquam vidisset Leonem;
cūm ei casu quodam occurrisset, pri
mūm sic timuit, vt fermē moreretur. Deinde
cūm secundo vidisset, timuit certē, non tamē
vt prius. Tertio autem, cūm ipsum vidisset,
sic contra eum ausa est, vt & accederet, &
colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat, conuersatione terribilia
quoq; accessu facilia fieri. *ἢ οἱ τοῖς σπυριοντιμ βραχέντων φωνῶν.*

τέτιξ, καὶ μύρμηκες.

Χαμῶνος ὄρα τῶν σίτων βραχέντων, οἱ
μύρμηκες ἐφυχον, τέτιξ ἢ λιμώτων, ἢ τῶν
αὐτοῦ τροφῶν. οἱ ἢ μύρμηκες εἶπον αὐτῶ, δια
τί τὸ δένρον οὐ σωθήσεται τροφῶν; ὁ δὲ εἶπεν, οὐκ
ἐσθόλαρον, ἀλλ' ἢ ἴσθημι μασσικῶς, οἱ δὲ γελάσαντες

τῆς

ΑΙΣΟΠΟΥ ^{αἰσίο}

τις εἶπον, ἀλλ' εἰ δέρσθ' ὥραις ἡύλαις, χαμῶν
νῦν ὄρχῃ. ^{ἀρχαῖα ἡύλαις}

ἐπιμύθιον ^{ἡλικία καὶ ἡλικία}

ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δὲ τίνα ἀμελεῖν,
ἐν παντί πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῆ, καὶ κινδυν
νεύσῃ. ^{κινδύνιστο}

Cicada, & Formicæ.

HYemis tempore cūm triticum efferue-
ret, formicæ refrigerabant. Cicada au-
tem esuriens, petebat ab eis cibum-Formicæ
verò dixerunt ei, Cur æstate non colligebas
alimentum? Hæc ait, non eram ociosa, sed
canebam musicè. Tum hæc ridendo dixerunt,
si æstiuo tempore modulabaris, nunc salta.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere quenquam
aliqua in re esse negligentem, ne mœreat ac
periclitetur.

LVII.

Ζεὺς ^{ὑπερῶν ἰσχυρισμῶν, αἰσίο}
^{διασπορῶν ἡλικία}
^{πρωθάνομα ἡλικία}

Zεὺς γὰρ κελῶν, πάντα τὰ ζῶα εἰσία,
μόνη δὲ τῆς χελώνης ὑπεριστάσης, διαπο-
ρῶν τῶν αἰτίων τῆς ὑπερήσσεως, ἐπωθάνετο
αὐτῆς, τίνῃ χάρις αὐτῇ ἐπὶ τὸ δειπνῶν οὐ
παρε-

παραλήρηται καθ' ἡμέραν ἀνακαταστήσει δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ αἵματος
καθ' ἡμέραν ἐπιμύθιον. Μ Ι Θ Ο Ι.

οὐ παρεγγύτη : τὸ ἕ εἰπέσης, οἶκθ' φίλθ', οὐ
κθ' ἄρισθ', ἀγαπητήσας αὐτῆς, κατεδίκα
σε, τὸ οἶκον βασιλεύσασαι προφέρειν.

ἀρρώματι εἶπε, αὐτὸς ἐπιμύθιον.

Ο μύθθ' δηλοῖ, οὐ οἱ πολλοὶ τ' ἀνθρώπων
ἀρῶνται μάλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῶν, ἢ παρ'
ἄλλοις πολυτελέως. *καὶ οὐκ ἐπιμύθιον*

Iupiter.

Iupiter nuptias celebrans, omnia animalia
accipiebat. Sola verò testudine tardè pro-
fecta, admirans causam tarditatis, rogavit
eam, quamobrem ipsa ad coenam non acces-
serit. Cùm hæc dixisset, domus chara, domus
optima : iratus ipsi, damnauit vt domum ba-
iulans circumferret.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq; homines
eligere, parcè potius apud se vivere, quàm
apud alios lautè.

ἵππθ', καὶ ὄνθ'.

XIIV

Ἀνθρώπος τις εἶχε ἵππον καὶ ὄνον, ὃ δ' εὐδὸν
αὐτῶν δὲ ἐν τῇ οἴῳ, εἶπερ ὁ ὄνθ' τῷ ἵππῳ
ἄφορ' ἐκ τοῦ ἐμοῦ βεάσας, εἰ θέλεις εἶναι με σῶον. *βίωσ' ἡμῶν*

ἕ
τὸ βέσας ποιεῖ

κλέπτου, Θ' αλεκτρυών.

Κλέπτου εἰς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐθέμ εὐθροῦ, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τῶτον λαβόντες ἀπῆσαν. ὃ ἡμέλλωμ ὑπ' αὐτῶν δύεσθαι, εὐθροῦ, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων, χηρὸς μὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτοῦς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρωμ. οἱ ἡ ἐφασάν, ἀλλὰ διὰ τὸτό σε μᾶλλον δύομου. ἢ κείνους γὰρ ἐγείρωμ, κλέπτου ἡμᾶς οὐκ ἔαρ.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι ταῦτα μάγισα τοῖς πονηροῖς ἐναντιῶται, ἃ τοῖς χηροῖς ὄσιν ἐνερχεσθαι τήματα. ἐναντιοῦμαι οὐρμαι ἀφίεσθαι

Fures, & Gallus.

Fures in domum quandam ingressi, nihil inuenerunt nisi Gallum, atq; hoc capto, abierunt. Hic ab eis occidendus rogabat, ut se dimitterent, dicens, utilem esse hominibus noctu, eos ad opera excitando. Hi verò dixerunt, sed propter hoc te tanto magis occidemus, illos enim excitando, furari nos non sinis.

Affabulatio.

E 2

Fabula

ΑΙΣΟΠΟΙ

Fabula significat, ea maximè prauis esse
aduersa, quæ bonis sunt beneficia.

XX.

Σφοδρῶς λυτὸν.

Ἐπιμύθιοι ἐπισημασμένοι ὑφ' ἡμῶν

ἢ ὁμοίως, ἐπισημασμένοι

Οδοιπόροι.

Ἐπισημασμένοι ὑφ' ἡμῶν

ΔΙΟΤΙΝΕΣ κατὰ ταυτὸν ὡδοιπόρου, καὶ Σα-
τέρου πέλκω εὐρόντο, ἕτερο ὃ μὴ εὐρῶν
παρήνει αὐτὸν μὴ λέγειν εὐρηκα, ἀλλ' εὐρηκάμεν.
μετὰ μικρὸν ἢ ἐπελθόντων αὐτοῖς τὸ πέλκω
κω ἀποβεβληκότων, ὃ ἔχωρ αὐτὸν διωκόμενος,
πρὸς τὸ μὴ εὐρόντα σωδοιπόρου ἔλεγε, ἀπο-
λώλαμεν. ὃ δ' εἶπερ, ἀπόλωγα λέγε, οὐκ ἀπο-
λώλαμεν. καὶ ὅτε τὸ πέλκω εὐρεῖ, εὐρηκα
ἔλεγε, οὐχ εὐρηκάμεν.

Ἐπιμύθιοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνον-
τες τὸ εὐτυχημάτων, οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς
βέβαιοί εἰσι φίλοι.

Viatores.

DVO quidam vnà itinerabantur, & cum
alter securim reperisset, alter, qui non
inuenit, admonebat ipsum, ne diceret, inueni,
sed inuenimus, sed paulo post, cū aggrederen-
tur ipsos, qui securim perdiderāt habēs ipsam
perse-

ΜΙΘΟΙ.

persequentibus illis, ad eum, qui vnà itinera-
batur, dicebat, perijmus. Hic autem ait, perij-
dic, non perijmus, etenim & tunc, cùm secu-
rim inuenisti, inueni dixisti, non inuenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, qui non fuerunt partici-
pes felicitatum, neq; in calamitatibus firmos
esse amicos.

*παρὰ τὸ ἄλλο ἀπὸ τῆς ἀφιδεῖς. ἡ χάρις αὐτοῦ. ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ
καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τῆς ἀφιδεῖς. ἡ χάρις αὐτοῦ. ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ
ἐπιθυμία αὐτοῦ. ἡ χάρις αὐτοῦ. ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ*

Νεάνισκοι ἢ μάγισσοι.

XXI

*ἄλλο νεάνισκοι μαγείρων παρεκάλωτο, καὶ
δὴ τοῦ μάγισσο πρὶ τῶ οἰκείων ἔργων ἀχολο-
μῶν, ἕτερον τούτων μέρον ἡ τῶ κρεῶν ὑφελό-
μῶν, εἰς τὸ θατέρω καθῆκε κόλπον, ἐπιστρα-
φέντων ἢ τῶ μαγείρων, καὶ τῶ κρέας ἐπιζητῶν-
των, ὁ μὲν εἰληφῶς ὡμρυνε καὶ ἔχει, ὁ δὲ ἔχωρ,
μὴ εἰληφέναι, ὁ δὲ μάγισσο ἀισθόμενον πῶς
κακουργίαν αὐτῶν, εἶπερ. ἄλλα καὶ ἐμὲ λάθη-
τε, τὸ γὰρ ἐπισηκόμενον θεῶν οἴκου λίσσεσθε.*

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπου ἐπι-
σηκόντες λάθωμεν, ἄλλα τὸν γὰρ θεῶν οὐ λίσσο-
μεν.

E 3

Ado

Adolescentuli, & Cocus.

Dvo adolescentuli apud cocum assidebant, & coco in aliquo domestico opere occupato, alter horum partem quandam carniū subreptam in alterius demisit sinum. Conuerso autem Coco, & carnem quærente, qui abstulerat, iurabat non habere, qui autem habebat, non abstulisse. Cocus verò cognita malitia ipsorum, ait, sed etsi me latueritis, peieratum Deum non latebitis.

Affabulatio.

Fabula significat, quod licet homines peierantes lateamus. Deum tamen non latebimus.

XXII

Γεωργός, καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γεωργός τις μέλλων καταλύει τὸ βίον, ἐπει-
 λόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πείραν λα-
 βῆναι τῆ γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς.
 ἔφη. παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸ βίον ὑπέξαι-
 ρα. ὑμεῖς δ' ἅπαντες ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται
 ζητήσαντες εὐρίσσετε πάντα. οἱ μὲν οὖν οἰκθέντες
 ἠθροίσθησαν ἵνα κατακρυφθῶσι, πᾶσαρ τῶν τῆ
 ἀμπέλου

οἰκθέντες

κατακρυφθῶσι

ἐν τῇ ἀμπέλῳ

ἀμπέλου

Μ Τ Θ Ο Ι.

καὶ ἀποβίωσιν

ἄμπελ' γινώμετα πῶ ἀποβίωσιν τ' πατρὸς καὶ
τέσκαφαν. καὶ θησαυρῶ μὲν οὐ πρῆτιυχορ. ἢ ἕ
ἄμπελ' καλῶς σκαφῆσα, πολλὰ πλάσιονα
τ' καρπὸν ἀνέδωκερ. *σκαφῆσα* *ῶν*

ἐπιμύθισρ.

Ο μῦθ' ὁ δηλοῖ, ὅτι ὁ κάρματ', θησαυρῶ
ρὸς ὅσι τοῖς ἀνθρώποις.

Agricola, & filij ipsius.

Agricola quidam vita excessurus, ac vo-
lens suos filios periculum facere de agri-
cultura, vocatis ipsis, ait: Filij mei, ego iam
è vita discedo, vos autem si quæ in vinea à me
occulta sunt, quæsieritis, inuenietis omnia.
Illi igitur rati thesaurum illic defossam esse,
omnem vineæ terram post interitum patris
defoderunt, ac thesaurum non inuenerunt,
sed vinea pulchrè fossa, multiplicem fructum
reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat laborem thesaurum
esse hominibus

E 4

Δεωδ.

Δεωότης, η κύνες.

Ανήρ τις υπό χαμῶν^{το πρῶτον} ἐν τῷ αὐτοῦ προα-
 σβίῳ ἀπολαφθεῖς, πρῶτα μὲν τὰ προβα-
 τακάτ' ἐφαγν. εἶτα τὰς ἀγᾶς τοῦ ἰ χαμῶνος
 ἐπικράτ' ἔδντ^ε, καὶ τοὺς ἐργάτας βῶς σφά-
 ξας, ἐθονήσατο. οἱ ἰ δὲ ταῦτα ἰδόντες, δῖον
 λέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, φεύγωμεν ὅλλ' ἡμεῖς
 γε ἐντεῦθεν. εἰ γοῦρ ἰ ἐργατῶν βοῶν ὁ δεωότης
 ἡμῶν οὐκ ἔφείσατο, τῶς ἡμῶν φήσεται;

ἐπιμύθιον

Ο μῦθ^{ος} δὲ δηλοῖ, ὅτι τῶς μάλις φεύ-
 γην καὶ φυλάτῃσθαι χρῆ, οἵτινες οὐδὲ ἰ οἴκει-
 ον ἀπέχονται.

Herus, & Canes.

VIR quidam à tempestate in suo suburbio
 deprehensus, primum oues comedit,
 hinc capras. Tempestate autem inualecente,
 & operarios boues, iugulatos comedit, canes
 veró his visis, dixerunt inter se, sed fugiamus
 nos hinc, si enim operaijs bobus herus noster
 non abstinet, quomodo nobis abstinebit?

Affa-

Affabulatio.

Fabula significat, eos maximè fugere & cauere oportere, qui neque suis abstinent.

XXIV.

Αλώπεκες.

Αλώπηξ ἦν παγίδι ληθῆσα, καὶ ἀποκο-
 πείσκει τὸ οὐράς διαδραῖα, ἀβιώτων ὑπ'
 αἰχῆνης ἠγῆτο τὸ βίον. ἔγνω οὖν καὶ τὰς ἄλλας
 ἀλώπεκας τὸτ' αὐτὸ νυθεῖσθαι, ὡς ἂν τῶν κοι-
 νῶ πάθῃ τὸ ἴδιον συγκαλῦψαι αἰσχρῶς, καὶ δι-
 πάσας ἀθροίσασα παρήνει τὰς οὐράς ἀποκό-
 πειν, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τὸτ' αὐτὸ μέλ-
 ος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν βῆσθαι πρῶτον κελύου.
 ὑπολαβῆσα ἦεν αὐτῶν εἶπεν, ὡς αὐτῆ, ἀλλ' εἰ οὐ
 σοὶ τοῦτο προπέφερον, οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ συνη-
 βόλευε.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τὸ ἀνθρώ-
 πων, οὐδὲ εὐνοίαν τὰς πρὸς τοὺς πέλας ποιῶν-
 ται συμβουλίαις, διὰ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

Vulpes.

Vulpes laqueo capta, cum abscissa cauda
 euasisset, non viuendam præ pudore exi-
 stimabat vitam. Decreuit itaque & alijs vul-
 pibus

ΑΙΣΙΟΠΟΣ

ribus hoc idem persuadere, ut communi malo suum cælaret dedecus. Et iam omnibus collectis suadet caudas abscindere, quòd non indecens solum hoc membrum sit, sed & superuacuum opus appensum. Respondens autem ex ipsis quædam, ait: Heus tu, nisi tibi hoc conduceret, nobis non consuleres.

Affabulatio.

Fabula significat, prauos homines non beneuolentia in propinquos consulere, sed suo commodo.

XXV.

Ερμῆς, καὶ ἀγαλματοποιὸς.
Ηκαστος τὸν ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ πειράσας εἶπεν.

ΗΚΕΥ

Ερμῆς γνῶνα βυλόμηνον ἔρτινι τῆμῃ παρὰ
 ἀνθρώποις ὄξιν, ἠκίω εἰς ἀγαλματοποιῶν,
 ἑαυτὸν εἰκάσας ἀνθρώπων. καὶ θεασάμενον ἄγα
 γαλμα τὸ Διὸς, ἠρώτα, πόσους τίς αὐτὸ πρίασθαι
 δάωαται; τὸ δ' εἰπόντων δραχμῆς, γελάσας,
 πόσους τὸ τ' ἦρας ἔφη, εἰπόντος δ' ἐπλείονον,
 ἰδὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα, καὶ νομίσας, ὡς
 ἐπειδὴ ἀγγελὸς ὄσι θεῶν ἔκερδῶν, πολλὰ
 αὐτὸν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἤρει

το πε-

*ἔρω ἰδεῖν τὴν
 ἡλικίαν*

Μ Τ Θ Ο Ι.

το πρό αυτδ. ο δ' αγαλαματοποιος εφη, εαν τδ
τδς ωνήση, κη τδτομ προσθήκω σοι δίδωμι.

ωνεσθαι εμο.

επιμυθιον.

ο μυθθ προς ανδρα κενόδοξον, ουδεμια
παρα αλλοις οντα τιμη.

Mercurius, & Statuarius.

Mercurius scire volens quanti apud ho-
mines esset, iuit in statuarij officinam,
transformatus in hominem, & visa statua
Iouis, rogauit, quanti quis ipsam emere pos-
set? Hic autem cum dixisset drachma, risit, &
quanti Iunonis ait, cum dixisset pluris, visa &
sua ipsius statua, ac opinatus, cum nuncius
sit Deorum, & lucrosus, maximam de se apud
homines haberi rationem, rogauit de se. Sta-
tuarius vero ait, si hasce emeris, & hanc ad-
ditamentum do.

Affabulatio.

Fabula in virum gloriosum, qui nullius
apud alios est precij.

Λυκθ και γερανθ

XXVI

ο λαιμος γυλα

Λυκος λαιμω οσεον επεπηγει. ο δε γερανω
μισθον παρεξερ ειπερ, ει τω κεφαλω

*μιττω το
οσεον αν σ
εσσε.*

επιβαλουσα, το οσουρ εκ του λαιμου
η γερανω ενι κασελε φρεσ εριθεο. επι-αυτου
βαλλω immitto.

δολιχόδεντος κενύεται του κολλίου λογίον habent. ο δόντος δον.

Θηλω ακού. ἀρχικω ὄφθαλμοι. **ΑΙΣΘΗΤΟΥ**

καὶ ἄλλοι. εἰς αἴμα εἴσεται. τὸ καὶ ἐν τῶν αἰσθητικῶν καὶ ἐν τῶν σαφῶν.

αὐτῶν ἐκβάλλοι. ἢ ἵτῶν ἐκβαλλῶν, δολιχόδεν-
των οὔσα τ' μισθὸν ἐπεζητή, ὅς τις γελάσας, καὶ
τοὺς δόντας θήξας, ἀρκῆ σοι μισθῶ, ἔφη, τὸ
το καὶ μόνον, οὐ ἐκ λυκῶ ζώματων καὶ δόντων
ἐξήρες κάρων σῶαν, μηδ' ἐν, παθῶσαν.

ἐπιμύθιον.

ὁ μύθος πρὸς ἄνδρας, οἵτινες ἐπὶ κινδύων
διασωθέντες, τοῖς ἐνεργέταις τοιαύτας ἐπινέ-
^{αὐτῶν} μισοὶ χάριτας.

Lupus & Grus.

Lupus gutturi osse in fixo, mercedem Grui
præbiturum dixit, si capite iniecto, os ex
guttore sibi extraxerit, hæc autem eo extracto,
quippe quæ procero esset collo, mercedem
efflagitabat, qui subridendo, dentesque exacu-
endo, sufficiat tibi, ait, illa sola merces, quòd
ex ore lupi, & dentibus, saluum caput, & illa-
sum exemeris.

Affabulatio.

Fabula in viros, qui à periculo seruati,
benè de se meritis eam gratiam referunt.

Ἀλιεύς

ΜΙΘΟΙ.

ὁ ποταμός fluvius. ἡ λίαν ῥίσις, ἡ ποταμὸς extendit τὸ δίχτυον ὑπὸ
τὸ ῥεύμα fluvio fluvio. τὰ καλάματα funi cyl. τὸ ῥοστόν ἐσὶ alligat.
διχτύου ῥίσις. ἡ φράξις ΑΛΙΕΥΣ. ἡ φράξις ῥιζῶν ἡ ὑψὺς. ἡ δολοῦ
τύπος. ἡ δολοῦ ἐστὶν ἡ φράξις. ἡ φράξις ἐστὶν ἡ φράξις. ἡ φράξις ἐστὶν ἡ φράξις.

Αλιεύς ἐν τινὶ ποταμῷ ἠλίευεν. ἔποτεινας δὲ
τὰ δίχτυα καὶ τὸ ρεύμα πρὸ λαβῶν ἑκατέρωθεν,
καλωδίῳ προσδήσας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπεν,
ὥπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες, ἀπαραφυλάκτως
τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. ἥ δὲ πρὸ τῆς πόσεως
πορεύοντων τις δεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα,
ἐμέμφετο ὡς τὸ ποταμὸν δολοῦντα καὶ διὰ
δὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν, καὶ ὅς ἀπεὸ
κρίνατο: ἄλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταρασσέ-
ται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθῆναι.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι καὶ τὸ πόλεως οἱ δὲ
μαγωγοὶ, τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς
πατρίδας εἰς σάσιν πρὸ ἀγῶσιν.

Piscator.

Piscator in fluuio quodam piscabatur, ex-
tenſis autem retibus, & fluxu compre-
henſo vtrinq̄ue, funi alligato lapide, aquam
verberabat, vt pisces fugientes, incautè in re-
tia incidèrent. cùm quidam verò ex ijs, qui cir-
ca locum habitabat, id facere videret, increpa-
bat,

ΛΙΣΟΠΟΥ

bat, quòd fluuium turbaret, & claram aquam non fineret bibere. Et is respondit, sed nisi sic fluuius perturbetur, me oportebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula significat, ciuitatum etiam rectores tunc maximè operari, cum patrias in seditionem induxerint.

XXIIX

Λύκος, καὶ χραῦς.

περί τῆς 2. σελ. ἡλικίας αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀποθανοῦς αὐτοῦ ἐκ. 289. ἡ. 3. ἂν fine.

Λύκος λιμώτῳ πρὸς αἰτῶν τροφῶν γενόμενος ἤκητινα τόπον, ἤκασε παιδίον κλαῖοντα, καὶ χραῦς λεγούσης αὐτῷ παῦσαι ἢ κλαῖναι, εἰ ἢ μὴ, τῆ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε τῷ λύκῳ οἰόμενος δὴ ὁ λύκος ὅτι ἀληθεύει ἡ χραῦς, ἴσατο πολλῶν ἐκδεχόμενος ὥρᾳ ὡς ἢ ἐπέγρα κατέλαβεν, ἀκὴν πάλιν τῆ χραῦς κορυλακευούσης τὸ παιδίον, καὶ λεγούσης αὐτῷ, εἰ μὴ ἔλθῃ ὁ λύκος δεῦρο, φονεύσομαι, ὡς τέκνον, αὐτὸν, ταῦτα ἀκούσας ὁ λύκος, ἐπορεύετο λέγων, ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλοι δὲ πράττουσιν.

*εἰ
ἡ σπῆλαι
substantiu
budo afa
in illa*

ἔπιμύθιον.

ὁ μῦθος πρὸς ἀθρώπους, οἱ ἄνευ τῶν ἔργων τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὁμοίαν.

Lupus

Lupus, & Vetula.

Lupus esuriens circuibat quærendo cibum. Profectus autem ad locum quendam, audiuit lugentem puerulum, eiq, dicentem anum, desine plorare, sin minus, hac hora tradam te Lupo. Ratus igitur Lupus serio loqui ancilam, expectabat ad multam horam. Sed cum aduenisset vespera, audit rursus anum blandientem puerulo, ac dicentem, si venerit Lupus huc, interficiemus eum fili. His auditis, lupus eundo dicebat, in hoc tugurio aliud dicunt, aliud faciunt.

Affabulatio.

Fabula in homines, quorum facta verbis non respondent.

XXIX.

Κύνες

Εξω τῆς δύο κύνες, τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακῆν. καὶ δὴ εἶποτε ὁ θηρευτικὸς ἤχθονέ τι. καὶ ὁ οἶκος ῥὸς συμμετέχευ αὐτῶν τὴν δόινκην. ἀγανακτῶντο δὲ τὸ θηρευτικὸν, κάκῃνον ὄνειδίζοντο, εἶγε αὐτὸς μὲν καθ' ἑκάστῳ μοχθῆ, ἐκῆντο δὲ ἀνακαταπέταται. *ἡ ἀνακαταπέταται ἡ ἀνακαταπέταται ἡ ἀνακαταπέταται*

μεμφομαι, εχρησασα, εν τω κειντο
την εναντιον, εν τω κειντο. **ΑΙΣΟΡΟΥ**

μηδ' εν τωνων τοις αυτου τρεφεται πονοις, υπο
λαβων αυτος ειπε, μη' εμε' αλλα τον δεωοτιω
μεμφο, ος ου πονειν με εδιδασεν, αλλα πονους
αλλοτριους γασθιεν.

επιμυθιον.

επιμυθια, εν τω κειντο
επιμυθια, εν τω κειντο
επιμυθια, εν τω κειντο
επιμυθια, εν τω κειντο. **Ο ΜΥΘΟΣ** δικλοι, ου ηδη τ' νεων οι μηδ' εν
επισαμενοι, ου μεμφοι εισιν, οσαρ αυτους οι
γονεις ουτως αγωσιν.

Canes.

HAbens quidam duos canes, alterum ve-
nari docuit, alterum domum seruare,
Cætrum si quando venaticus caperet aliquid,
& domesticus particeps vnà cum eo erat cœ-
næ: ægrè ferente autem venatico, & illi obji-
ciente, quòd ipse quotidie laboraret, ille nihil
faciens suis nutrietur laboribus, respondens
ipse, ait, non me, sed herum reprehende, qui
non leborare me docuit, sed labores alienos
comesse.

Affabulatio.

Fabula significat, adolescentes, qui nihil
sciunt, haud esse reprehendendos, cum eos
parentes sic educauerint.

Ανθωω

καταφραση του

Ανθρωπος καταφρασε αγαλμα.

XXX.

του πενητες

Ανθρωπος τις ξυλινον εχον θεον, πενης ον
καθικετευε του αγαθοποιησαι αυτον ως ον
ταυτα επρατηρ, και ουδεν ηπον εν πενια διηγε,
δυμωθεις, αρας αυτον τ σκελων, ερρευσεν εις το
εδαφος. προσκρυσασης ον τ κεφαλης, και
αυτικα κλασεισης, χρυσος ερρευσεν ου πλεον
στον, ονπερ δη σωαγωμ ο ανθρωπος εβοα, προσκρυσασης
σρεβλος υπαρχεις, ως γε οϊμαι, και αγνωμων,
τιμωντα σε γρηκισα με ωφελισας, τυφαντα δε
σε πολλοις καλοις αμειβη.

επιμυθιον.

ο μυθος δικλοϊ, ου ονκ ωφελιση τιμων ποσ
νησθρ ανθρωπομ. τυπων δε αυτ μαλλον ωφε
λιση.

Homo perfractor statuae.

Homo quidam ligneum cum haberet De-
um, pauper existens supplicabat, ut sibi
benefaceret. Cum igitur haec faceret, & nihi-
lominus in paupertate degeret, iratus elevatum
ipsum cruribus proiecit in pavementum. Illi-
so igitur capite, ac statim diffracto, auri qua
plurimum effluxit, quod iam ille colligeret,
exclamabat, peruersus es ut puto, & ingra-

F

cus,

*ἄνευ δεικνύμεν ὀφθαλμοῦ. ἀποπνίξω suffoco. ἢ ἐπίνοια σοφίας
σοφιστῶν ἕτε.*

ΜΙΘΟΙ.

ὡς εἰ μὴ ἄπνυρ εἶποι, ζῶν ἀναδῆσαι τὸ σῆμα
θίου. εἰ δ' ἔμπνυρ, εὐθύς ἀπόπνιξας, νεκρὸν ἐκείνου
προενεγκῆν. ὁ δὲ γε θεὸς πῶ κακότεχνον αὐτῷ
γνοῦς ἐπίνοιαν, εἶπερ, ὁπότερον ὦ οὐτῷ βόλη
σοιῆσαι, σοίκοσιν. παρὰ σοὶ κείται ἢ τὸτο πράξ
ξαι, ἢ τοι ζῶν ὁ κατέχεις, ἢ νεκρὸν ὑποδῆξαι.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαραλόγη
σον καὶ ἀλάθητον.

Malignus.

Vir Malignus ad eum, qui in Delphis est,
iuit Apollinem tentaturus ipsum. Atq;
ideò comprehenso passerulo manu, & eo
veste coniecto, stetitq; proximè tripodem, ac
rogauit Deum dicendo: O Apollo, quod ma-
nibus fero, vtrum viuū ne est, an mortuum?
nam si mortuum diceret, viuum ostensurus
erat passerulum, sin viuum, statim suffocatū
mortuum illum efferre. Sed Deus maligna
ipsius cognita mente, ait, vtrum vis, heus tu,
facere, facito, penes te enim est istud facere si-
ue viuum quod contines, siue mortuū osten-
dere.

F 3

Affas

Puer, & Mater.

Puer ex literario ludo condiscipuli librum, furatus, tulit matri. Cùm ea verò non corripuisset, sed potius emplexata fuisset, profectus ætate cæpit & maiora furari, In ipso autem furto aliquando deprehensus, ducebatur recta ad mortem, at sequente, & lugente matre ille carnifices orabat, vt breuia quædã matri narraret in aurem. Quæ cùm illico ori filij se admostruisset, ille autem dentibus demorsam abscidit. Matre autem & alijs accusantibus, quia non solum furatus sit, sed & in matrem impius esset, ille ait, hæc enim mihi perditionis fuit causa. Si enim cùm librum furatus fui, me corripuisset, non ad hæc vsque procedendo, nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat, eorum quæ non in principio puniuntur, in maius augeri mala.

Vulpes, & Hircus.

Vulpes & Hircus sitientes in puteum descenderunt, sed postquam biberunt, hirco indagante ascensum, Vulpes ait, confide, vtile quid in vtriusque etiam salutem excogitavi: si enim rectus steteris, & anteriores pedes parieti firmaueris, & cornua pariter in anteriore partem inclinaueris, cum percurrerim ipsa per tuos humeros & cornua, & extra puteum illinc exiliuerim, & te postea extraham hinc. Ab hirco autem ad hoc promptè officio præstato, illa cum ex puteo sic exiliuisset, exultabat circum os læta. Hircus autem ipsam accusabat, quòd transgressa fuerit conuentiones. Illa autem, sed si tot, inquit, mentes possideres, quot in barba pilos, non ante descendisses, quàm ascensum considerasses.

Affabulatio.

Fabula significat, sic prudentem virum oportere prius fines considerare rerum, deinde sic ipsas aggredi,

E s

A v t p o -

ΔΙΣΟΠΟΤ

Ἀνθρωπῶ, καὶ κύωρ.

Ανθρώπος τις ἠτόιμαζε δειπνον, ὀξιάσων
 ἕνα τὸ φίλον αὐτῶ καὶ οἰκείωρ. ὁ δὲ κύωρ
 αὐτῷ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο
 σιωδείπνησόν μοι. ὁ δὲ, προσελθὼν, χάρων,
 ἴσατο, βλέπων τὸ μέγα δειπνον, βοῶν ἐν τῇ καρ-
 δία, βαβαί, πόση μοι χρεῖά ἄρτι ἐξαπινάως
 ἐφάνη, τραφίσομαι τε γὰρ ἡ εἰς κόρον δειπνήσω,
 ὡς τέ με ἄυριον μολάμηγε πηνᾶσαι. ταῦτα καθ'
 ἑαυτὸν λέγοντῶ τῷ κύωρ, καὶ ἅμα σείοντῶ
 πλὴν κέρκωρ, ὡς δὴ εἰς τὸ φίλον διαρρέωντος. ὁ μὲν
 γὰρ ὡς εἶδε τῷτον ὡδε κάκῃσε πλὴν κέρκωρ
 πρὸς ἑφόντα, καταχῶν τὰ σκέλη αὐτῷ, ἔρριψε
 παραγρημα ἔξωθεν. τῶν θυρίδωρ. ὁ δὲ καὶ ὡρ,
 ἀπῆκε μέγਾਲως κρᾶζωρ. τὸ τις δὲ κύωρ, τὸ καθ'
 ὁδὸν αὐτῶ σιωκωντῶντων, ἐπκρῶτα, πῶς εἰδείπ-
 νησας φίλῶ; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν ἔφη,
 ἔκ τῃ πολλῆς πόσεως μεθυθεῖς ἔπερ κῶρσιν, οὐ,
 δὲ πλὴν ὁδὸν αὐτῶ, ὅθεν ἐξῆλθωρ, οἶδα.

ἐπιμύθιορ.

Ὁ μῦθῶ δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ διαρρεῖν τοῖς ἐξ
 ἄλλοτρίωρ εὐ ποιῶν ἐπαγγελιομύθοις.

Homo

Homo, & Canis.

Homo quidam parabat coenam acceptu-
 rus amicum quendam suum, & fa-
 miliarem. Canis item ipsius alium inuitando
 canem, dicebat, O amice veni coena vna me-
 cum. Is cum accessisset, laetus astabat, mag-
 nam spectans coenam, secum loquens: Pape,
 quanta mihi laetitia nuper de repente oblata
 est. Nam & nutriar, & ad satietatem coenae eo,
 ita vt nullo modo cras esuriam. Hac secum
 dum diceret canis, simulq; moueret caudam,
 vt qui iam amico fideret, cocus vt vidit ipsum
 huc & illuc caudam circumagentem, arreptis
 ipsius cruribus eiecit statim de fenestris. At
 is, cum decidisset, ibat vehementer exclaman-
 do. Sed canum quidam, cum illi in via occur-
 risset percunctabatur, vt bellè coenatus es
 amice? Is suscipiens, ei dixit, multo potu ine-
 briatus supra satietatem, nec ipsam quidem
 viam, qua regressus sum, noui.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere confidere
 ijs, qui ex alienis benefacere pollicentur.

ΕΥΛΕΥΣ

ΛΙΣΟΠΟΥ

Ξυλευόμενος, καὶ Ερμῆς.

Ξυλευόμενος ἦεν παρὰ τῷ ποταμῷ, τὸν οἰκῆον ἀπέβαλε πέλεκυ. ἀμμηχανῶν πίνων παρὰ πύλῳ ὄχθῳ καθίσας ὠδύρετο. Ερμῆς δὲ μαθὼν πύλῳ αἰτίαν, καὶ οἰκτείρας τ' ἀνθρώπων, καταδύς εἰς τὸ ποταμόν, γρυσσὸν ἀνήνευκε πέλεκυ, καὶ εἰ οὐτός ὄβρι, ὃν ἀπόλεσε, ἤρετο: τὸ δὲ, μὴ τὸτομ εἶναι φαρμύς, ἀνθίς καταβάς ἀργυρῶν ἀνεκόμησε. τὸ δὲ, μηδὲ τὸτομ εἶναι τὸ οἰκῆον εἰπόντες, ἐκ τρίτης καταβάς ἐκένον τὸν οἰκῆον ἀνώνευκε. τὸ δὲ, τὸτομ ἀληθῶς εἶναι τὸ ἀπολωλότα φαρμύς, Ερμῆς ἀποδεξάμενος αὐτὸ πύλῳ δικαιοσύνην, πάντα αὐτῷ ἐδώρησεν. ὁ δὲ παραγγόμενος, πάντα τοῖς ἑταίροις τὰ συμβάντα διεξελήλυθεν. ὧν εἰς τις τὰ ἴσα διαπράξασι ἐβδλεύσεν καὶ παρὰ τὸ ποταμόν ελθὼν καὶ πύλῳ οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίετη δὲς ἀφείς εἰς τὸ ρεῦμα, κλαῖων ἐκάθητο, ἐπιφανείας οὖν ὁ Ερμῆς κάκεινον, καὶ πύλῳ αἰτίαν μαθὼν τὸ δελῶς, καταβάς ὁμοίως χρυσίῳ ἀξίνην ἐξίωκεν, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτῳ ἀπέβαλε, τὸ δὲ, σὺν κέρονι, καὶ ἀληθῶς ἡδ' ὄβρι φήσαντες, μισήσας ὁ θεὸς πύλῳ πρᾶντιν ἀναΐδειαν, οὐ μόνον ἐκείνῳ κάτεχεν, ἀλλ' οὐδὲ πύλῳ οἰκείῳ ἀπέδωκεν.

ἐπιμύς

ΜΥΘΟΙ.

Ἐπιμύθιοι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι τοῖς δίκαιοις τὸ θεῖον σωαίρεται, τοσούτοις τῶν ἀδίκων ἐννοουοῦται.

Lignator, & Mercurius.

Lignator quidam apud fluvium suam amisit securim Inops igitur consilij, iuxta ripam sedendo plorabat. Mercurius autem intellecta causa & miseratus hominem, vrinatus in fluvium, auream sustulit securim, an hæc esset, quam perdiderat, rogavit. Illo non eam esse dicente, iterum vrinatus argenteam sustulit. Illo neque hanc esse suam dicente, tertio vrinatus, illam ipsam sustulit, illo hanc verè esse deperditam dicente, Mercurius probata ipsius æquitate, omnes ei donavit. Ille profectus omnia socijs, quæ acciderant, narravit, Quorum vnus eadem facere decrevit, & ad fluvium profectus, & suam securim consulto demisit in profluentem, & plorans sedebat. Apparuit igitur Mercurius & illi, & causa intellecta ploratus, vrinatus similiter auream securim extulit, & rogavit an hanc amis-

ΧΙΣΟΠΟΥ ΜΥΘΟΥ.

amississet, illo lætabundo & verè hæc est dicente, perosus Deus tantam impudentiam, non solum illam detinuit, sed ne propriam quidem reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, quantum iustis Deus auxiliatur, tantum iniustis esse contrarium.

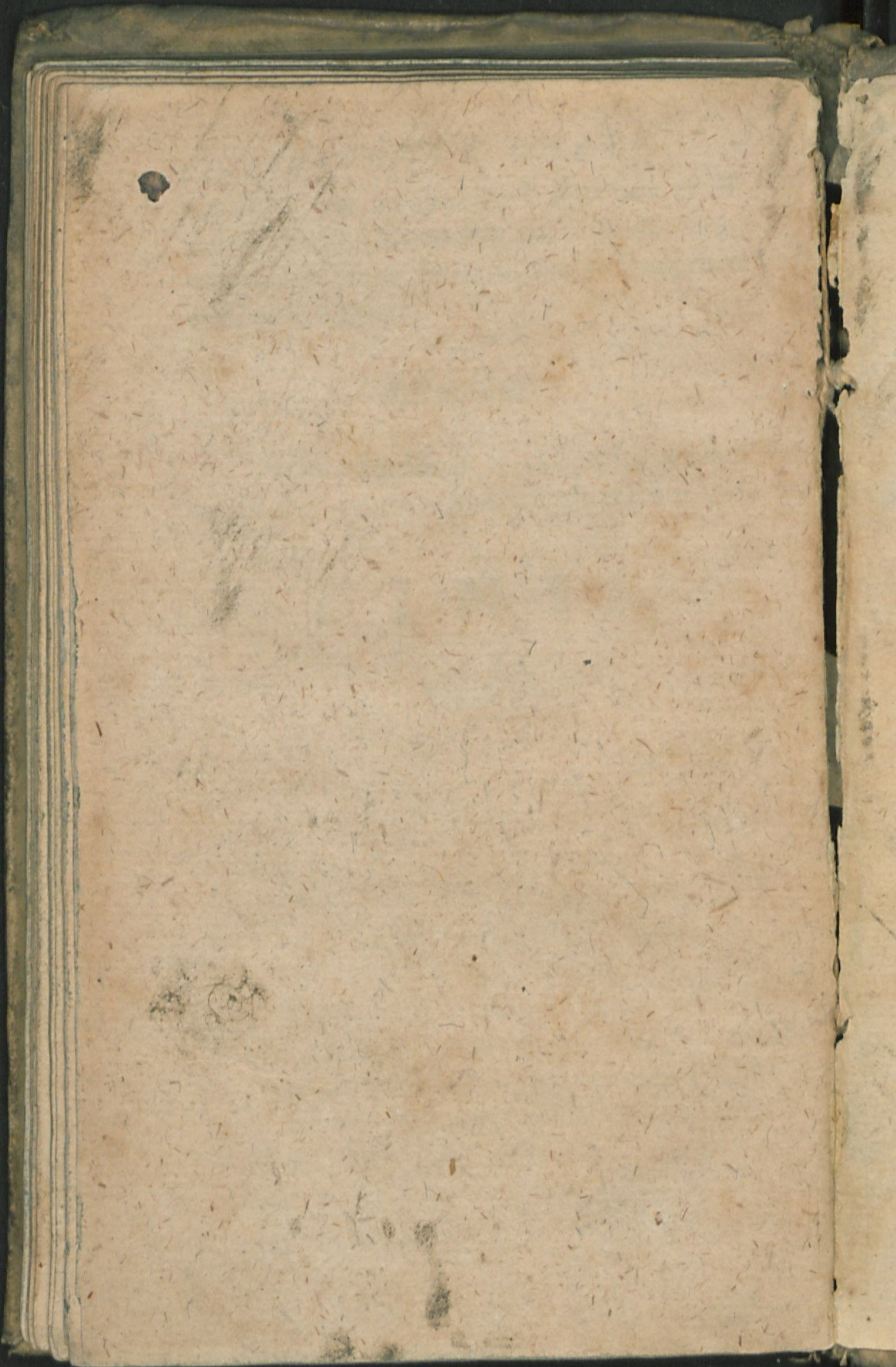
F I N I S.

ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

Christophorus à Jena
et constat mihi o gl
Christophorus à Jena

Col 492

ULB Halle

3

004 974 379

SB

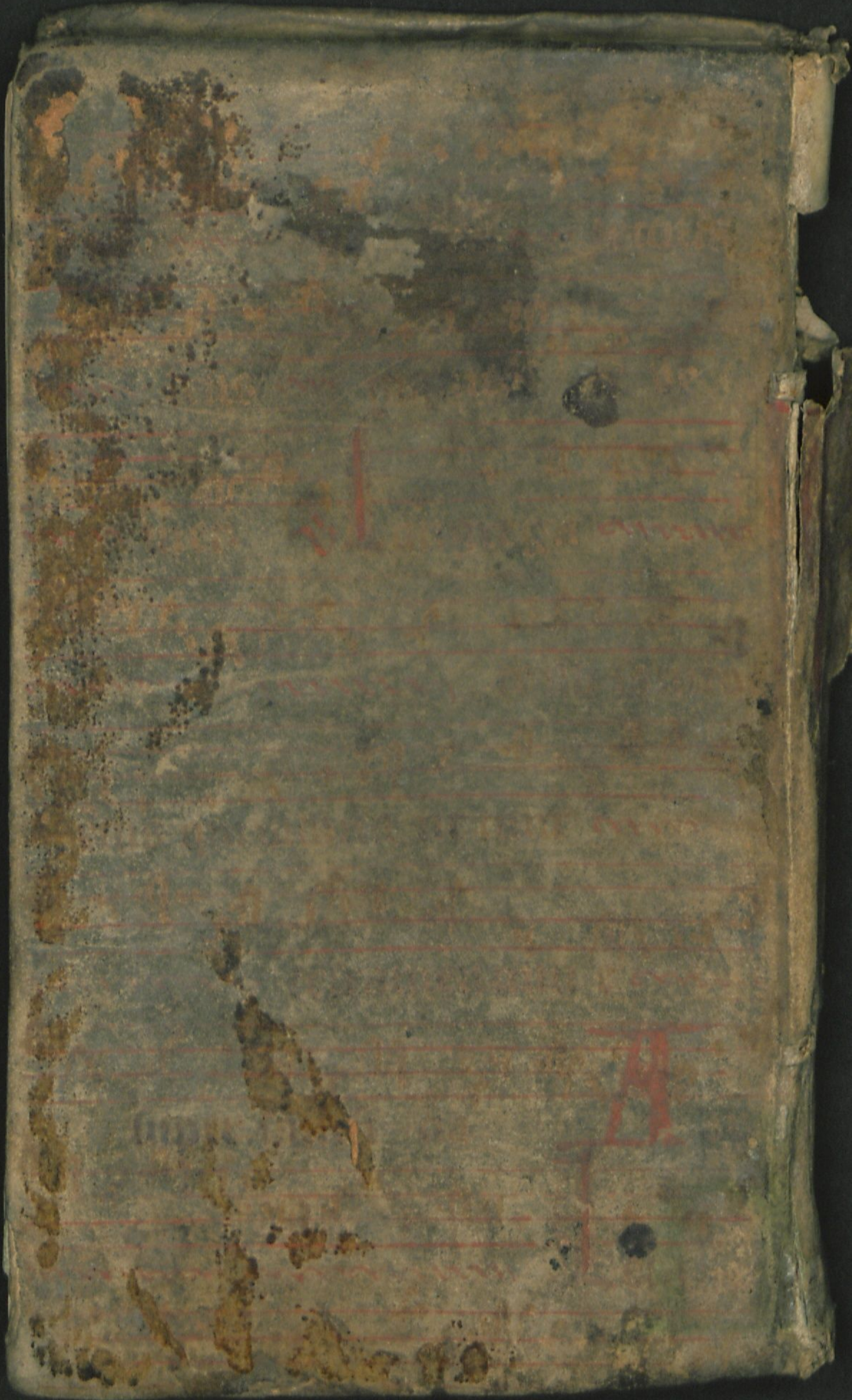
f

17

MC

EDVCA,
TIO PVERILIS
LINGVAE GRAECAE.

FABELLÆ QVÆ
DAM AESOPI GRAE-

cæ, ad puerilem educationem in
Gymnasio Argentoraten-
si selectæ.

MAGDÆBURGI

Excudebatur apud Andr. Gen. Har.

M. D. XCVI.

2

Ch. 213 8